

Ollikkalan jokirannan puistojen yleissuunnitelma selostus, 5.6.2025, täyd. 7.10.2025

Salon kaupunki
Maankäyttöpalvelut
Elisa Tegel

Sisällysluettelo

1. Taustaa	3
2. Lähtökohdat	4
2.1 Maisema	4
2.1.1 Uskelanjokilaakson maisema-alue ja Hiidentie	5
2.2 Maiseman historiaa kartoissa ja ilmakuvissa	6
3. Nykytila	8
4. Ollikkala	10
5. Hulevedet	11
5.1 Vesien hallinnan luontopohjaiset ratkaisut	12
6. Ekologiset yhteydet	13
7. Lähiympäristön ulkoliikuntapaikat, kävely ja pyöräily	14
8. Asukaskysely	15
9. Yleissuunnitelma	16
9.1 Suunnittelun tavoitteet	16
9.2 Reitistö	16
9.3 Valaistus	16
9.4 Kasvillisuuden periaatteet	16
9.5 Oleskelualueet ja ulkoliikuntapiste	17
9.6 Tiilenpolttajanpuiston leikkipaikka	17
9.7 Hulevedet	17
9.8 Taide	17
10. Jatkosuunnittelu ja aikataulu	18

valokuvat: Elisa Tegel (ellei toisin mainittu)

1. Taustaa

Salon maankäyttöpäalveluissa on laadittu Ollikkalan jokirannan puistojen yleissuunnitelmaluonnos, jota on muokattu ja täydennetty kesän 2025 asukaskyselyn ja saatujen palautteiden perusteella. Suunnitelman tavoitteena on kehittää jokirannan puistoista kaikille yhteistä tilaa, jossa on toimintaa kaiken ikäisille, monipuolistaa alueen virkistyskäyttöä sekä vaalia ja kehittää alueen luonnon monimuotoisuutta. Salonjoki on Salon kaupunkikeskustan ainoita jatkuvia ja yhtenäisiä viheralueita.

Yleissuunnitelmaluonnokseen liittyvään asukaskyselyyn oli mahdollista vastata 18.6 – 7.7.2025. Asukaskyselyssä saadut kommentit tukevat suunnitelman tavoitteita. Myös kyselyssä korostuivat kaikille yhteinen tila ja monipuoliset toiminnot, luonnon ehdoilla. Jokimaiseman tärkeys ja jokiluonto nousi esille vastauksista. Näkymiä joelle haluttiin avata, mutta luonnon monimuotoisuus säilyttää. Esteettömyys ja turvallisuus mainittiin useasti. Asukaskyselyyn tuli yhteensä 152 vastausta sekä lisäksi yksi palaute kirjaamoon ja yksi sähköpostitse.

Yleissuunnitelmaluonnos on osa Salonjoen ranta-alueiden kehittämistä. Suunnittelun ensimmäinen vaihe on ollut Salonjoen ranta-alueiden kehittämissuunnitelma rautatiesillan ja Vuohensaaren väliselle alueelle, joka valmistui 2023. Uusimman lisänsä jokirannan kehittämiseen ja aikatauluun tuovat vuodelle 2028 suunnitellut Salon asunomessut. Asunomessujen yhtenä rakennuskohteena on Ollikkalan Puusepänpuisto, yhteisöllisyyttä ja ekologisuuksia korostava puutarhakaupunkimainen pienalue. Joen rannan viheralueiden kunnostaminen kuuluu suunnitelmaan. (www.salo.fi/asunomessut/)

Suunnittelun alueen pinta-ala Ollikkalan rannalla on n. 7,4 hehtaaria, pituus noin 1,2 km ja leveyttä alueella on kapeimmillaan 20 m. Voimassa olevissa asemakaavoissa alue on puistoa. Yleiskaavassa alue on VL lähivirkistysaluetta.

Yhdistettyjä pyöräteitä ja jalkakäytäviä alueella ovat rannan suuntainen reitti 110-tieltä Uunimiehenkadulle ja pohjois-eteläsuunnassa Puusepänpuiston ja Tiilitehtaanpuiston lävitse kulkeva reitti. Suunnittelun viheryhteydet pohjois-eteläsuunnassa ovat katkonaiset, välissä on Somerontie (Kt52). Jalankulku- ja pyöräilyreitit jatkuvat pohjoiseen alikulkujen kautta. Alue on paikallisliikenteen reitin varrella. Koulu, päiväkotia ja kauppa ovat Somerontien pohjoispuolella.

Suunnittelun alueella on vanha kaupunginosa leikki- paikka, Tiilenpolttajanpuiston leikkipaikka, Tiilenpolttajankadun ja Savikirnunkadun varrella. Leikki- paikka on tarkoitus uudistaa lähivuosina.

Kuva 1: niittyalueita suunnittelun pohjoisosasta.

Suunnittelun alueella hoidetaan tällä hetkellä R2 toimintaviheralueena sekä aluetta Rajakadusta itään päin A4 Avoimena alueena (viheralueiden kunnossapitoluokitus RAMS 2020).

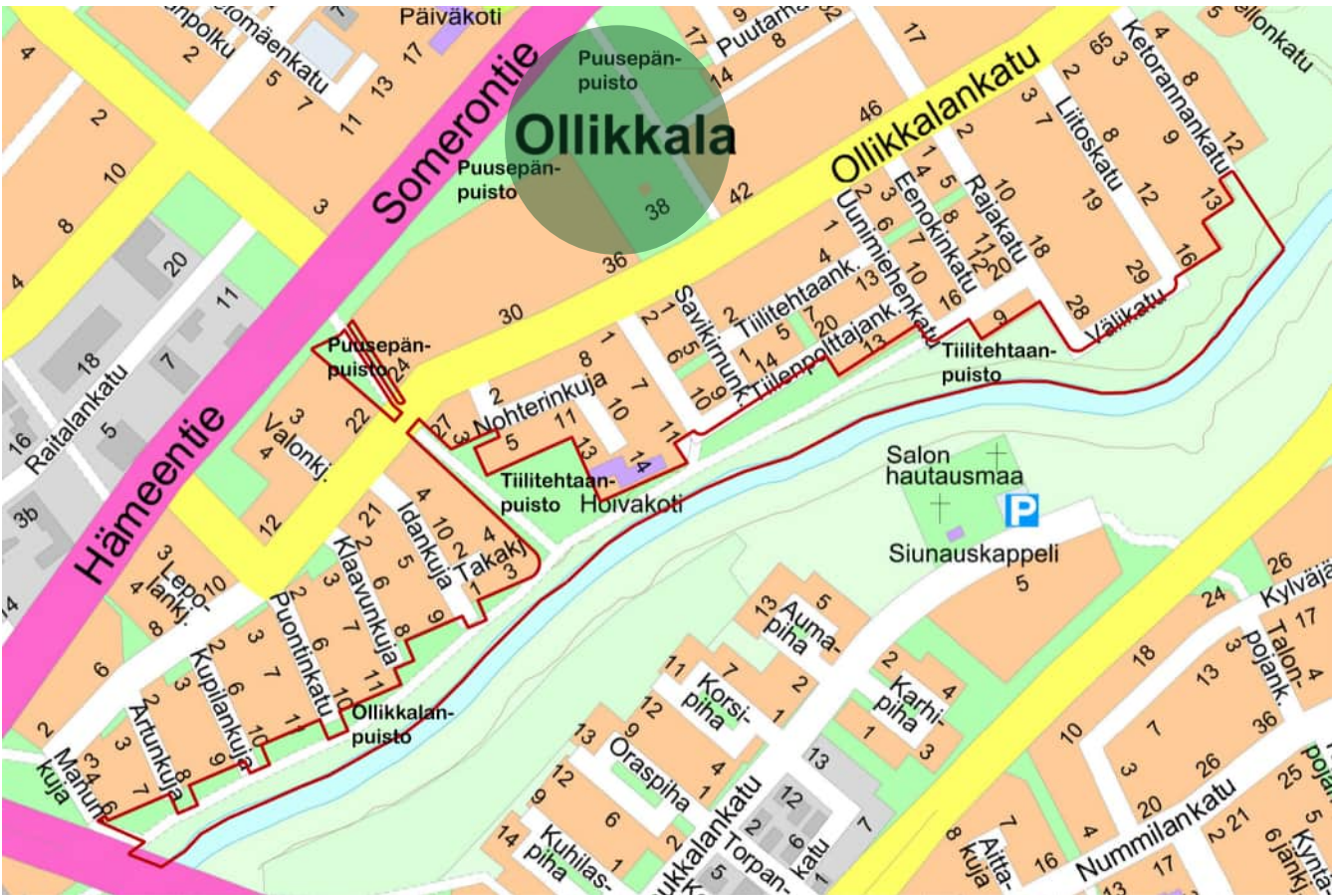
Yleissuunnitelmaluonnoksessa esitettujen puiston puiden, istutusten, toimintojen, kalusteiden ja varusteiden sijaintipaikat ja määrät ja ovat ohjeelliset, ja ne tarkentuvat yksityiskohtaisemman suunnittelun aikana.

Alueen toteutus tulee tapahtumaan vaiheittain.

Ollikkalan viljelypalstojen sijainti muuttuu vuonna 2026. Kaupunki on tiedottanut palstaviljelijöitä erikseen. Tiedote on luettavissa täällä: <https://tiedotteet.salo.fi/wp-content/uploads/sites/4/2025/04/Ollikkalan-tiedote.pdf>

Kuva 2: Suunnittelun sijainti Salon keskustassa 110-tien pohjoispuolella, Salonjoen länsirannalla.

Kuva 3: Suunnittelun sijainti Ollikkalassa. Kartta: copyright Salon kaupunki 2023. Puistojen nimet lisätty sekä Puusepänpuiston asunomessukohteen sijainti (vihreä ympyrä).

2. Lähtökohdat

2.1 Maisema

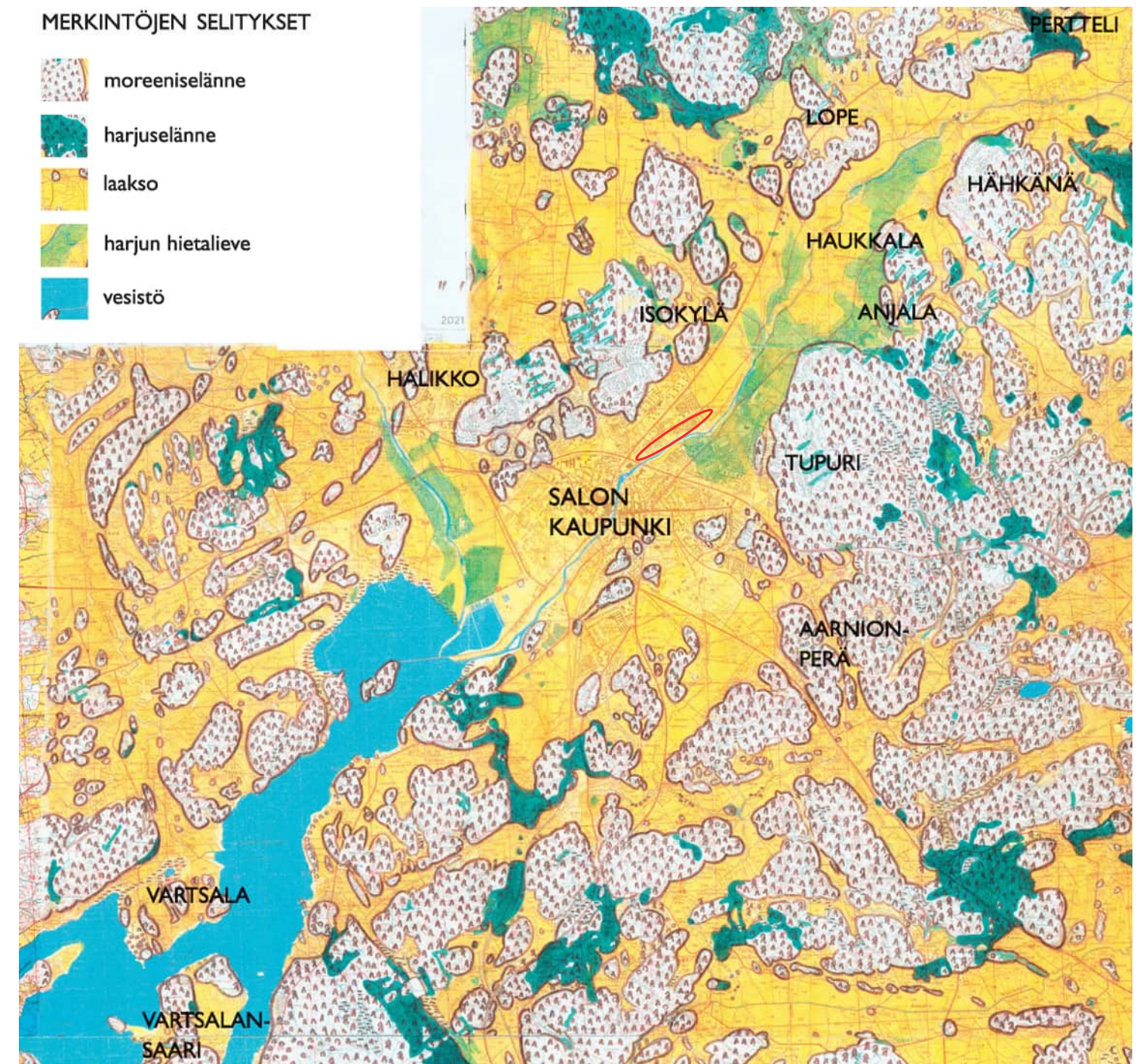
Salonjokilaakso kuuluu lounaisrannikon maisemamaakuntaan. Laaksojen pohjalle on jääkauden jälkeisten vesivaiheiden aikana kerrostunut hienojakoisia sedimenttejä, joita paikoin rikastavat harjujen hieta- tai hiekkaliepeet ja karkeammista aineksista huuhtoutuneet rantamuodostumat. Salonjokilaaksossa maiseman pääsuunta on lounaasta koilliseen.

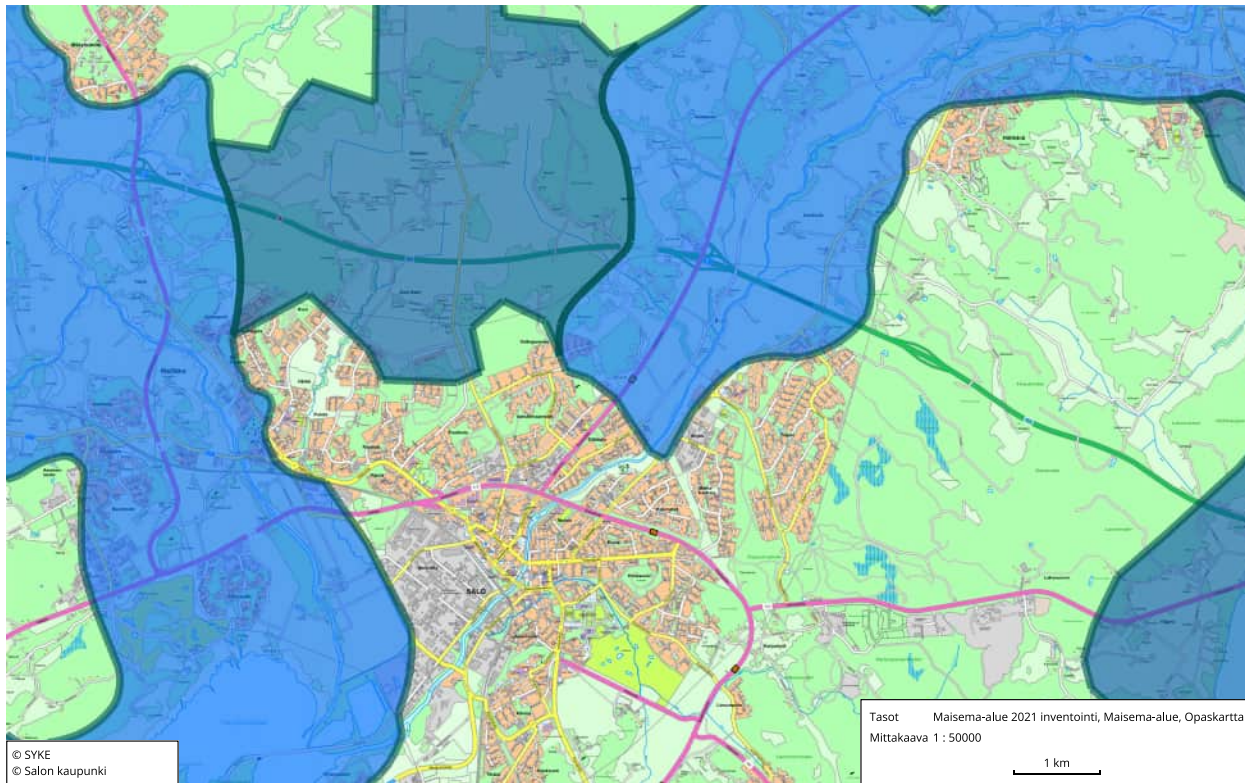
Kuva 4: Kuva: Suunnittelualueelta on paikoitellen hienot näkymät Salonjoelle. Kuva otettu Rajakadun lähettyviltä keskustaan päin.

MERKINTÖJEN SELITYKSET

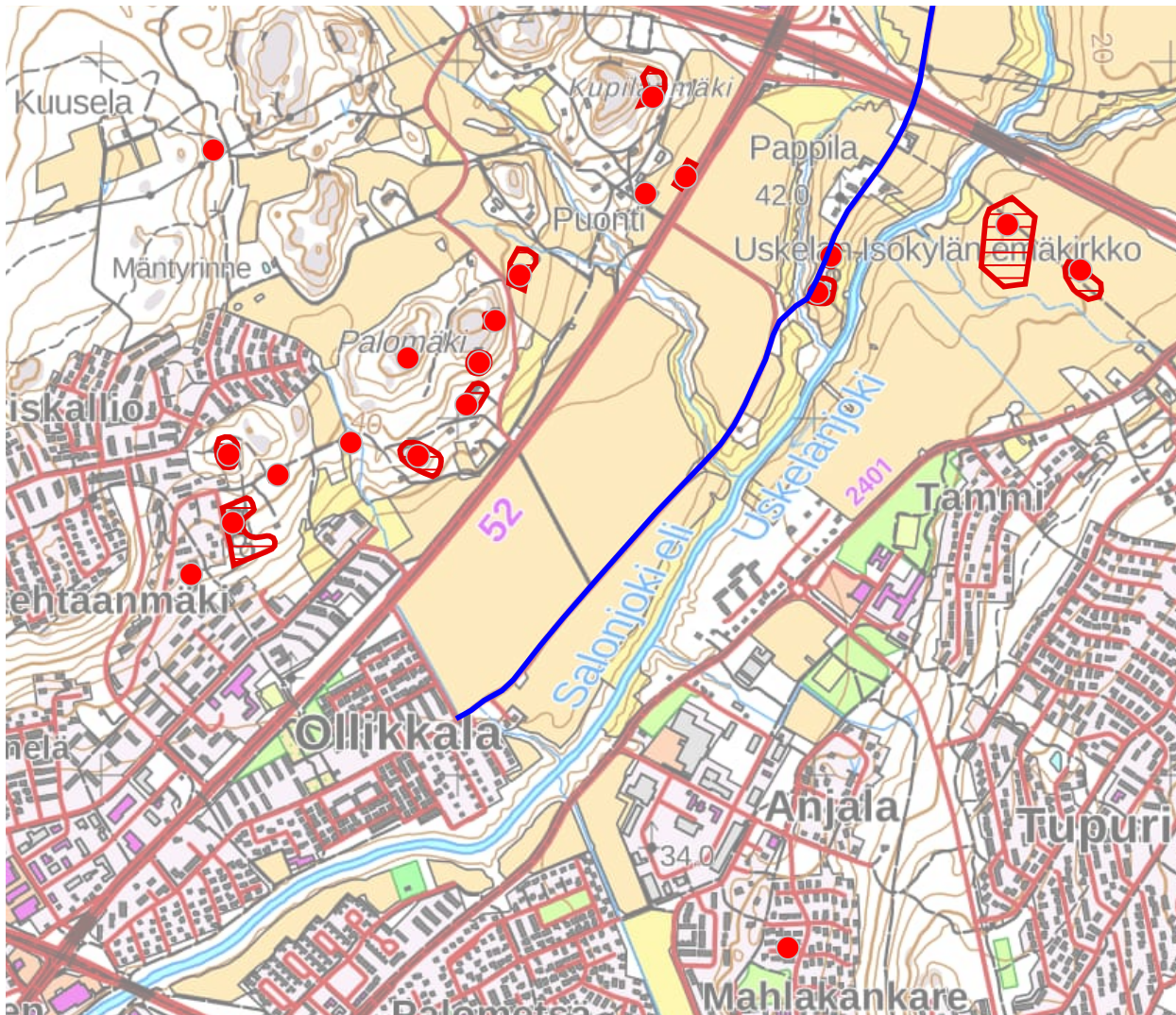
- moreeniselänne
- harjuselänne
- laakso
- harjun hietalieve
- vesistö

Kuva 5: Salon maisemarakennekartan pienennös. Pohjakartan ©Maanmittauslaitos. MA-arkkitehdit 2002. Suunnittelualan sijainti lisätty kartalle punaisella ympyrällä.

Kuva 6: Valtakunnallisesti arvokkaat maisema-alueet 2021 (vaaleansiniset) ja maakunnallisesti arvokkaat maisema-alueet (tummansininen). Kartta: copyright Salon kaupunki ja SYKE

Kuva 7: Kiinteät muinaisjäännökset (punaisella) sekä kulttuurihistoriallisesti arvokas tie, Hiidentie, (sinisellä). Hiidentie on valtakunnallisesti arvokasta rakennettua ympäristöä, RKY. Kartta: copyright Museovirasto ja Maanmittauslaitos, kyppi.fi

2.1.1 Uskelanjokilaakson maisema-alue ja Hiidentie

Heti suunnittelualueen pohjoispuolelta alkaa valtakunnallisesti arvokas maisema-alue, Uskelanjokilaakson maisema-alue.

Varsinais-Suomi, Valtakunnallisesti arvokkaat maisema-alueet VAMA 2021, Ympäristöministeriö, SYKE, kuvaus maisema-alueesta:

Uskelanjokilaakson maisema-alue on edustava esimerkki Lounaisen viljelyseudun viljavista peltomaisemista. Alueen laaja, avara viljelymaisema muodostaa hallitun kokonaisuuden, jossa näkymät ovat pitkiä. Jokitörmien maisemallisesti edustavat laidunniityt ovat sekä lajistoltaan että geomorfologialtaan arvokkaita.

Uskelanjokilaakson viljelymaisema ulottuu Salon taajamasta koilliseen Uskelanjokilaakson latva-alueille saakka. Jokilaakson laajat peltoalat on raivattu muinaiseen merenpohjaan kerrostuneille paksuille savimaille. Savikkoja reunustavat jyrkkäpiirteiset kalliomäet, joiden rinteillä ja lakialueilla vuorottelevat graniittiset kalliopaljastumat ja kuivan mäntykankaan peittämät moreenimaat. Kallioselänteet nousevat keskimäärin noin 60 metrin korkeuteen merenpinnan yläpuolelle.

Uskelanjoki saa alkunsa Rekijoen, Terttilänjoen ja Hitolanjoen yhtymäkohdasta. Joki on uurtanut loivasti kumpuilevaan savikkolaaksoon syvän uoman, jonka reunatörmät kohoavat joen yläjuoksulla peräti 20–30 metrin korkeuteen. Uskelanjoen jyrkät rinteet ovat herkkiä pengervyörymille, joiden seurauksena jokivarressa sekä joen monien sivujokien ja -purojen törmissä näkyy runsaasti raviineja ja vieremäärpia. Runsaan kiintoaineskuorman ruskeaksi värjäämään Uskelanjokeen nousee luontainen meritaimenkanta. Uskelanjokilaakson viljelymaisema on kasvillisuudeltaan suhteellisen yksipuolinen peltojen ja kuivien mäntykankaiden hallitsema maisema-alue. Jokien ja purojen hiehta- ja hiesupitoiset töyräät ovat kuitenkin luonnonpiirteiltään monimuotoisia kohteita, joille on muodostunut arvokkaita rinneriittiyä. Vaihtelua alueen kasvillisuuteen tuovat myös muutamat lehdot.

Uskelanjokilaakso on Suomen maanviljelyksen ja kaupankäynnin varhaista ydinaluetta. Alueen asutuksen syntyyn ovat vaikuttaneet jokien tarjoamat liikenneyhteydet mereltä sisämaahan sekä edulliset viljelyolot. Uskela on Suomen vanhimpia kirkollisesti järjestäytyneitä alueita. Uskelanjoen partaalla, Isonkylän kalmiston lähellä oli kirkko ilmeisesti jo ennen 1300-lukua. Uskelan vanha emäkirkko sijaitsi Uskelanjoen ja pienen Asolanojan yhtymäkohdan pohjoispuolella vuoteen 1825 saakka. Maanvyörymän tuhoaman kirkon paikalla on säilynyt vuonna 1749 rakennettu kellotapuli.

Maisema-alueella on runsaasti 1800-luvulta periytyvää rakennusperintöä, joka sijaitsee perinteisen asutusrakenteen mukaisesti metsäselänteiden ja peltoalueen saumakohdassa. Maatalous on säilynyt Uskelanjokilaakson ensisijaisena elinkeinona. Laiduntamisen synnyttämät perinnebiotoopit ovat kasvaneet osin umpeen karjatalouden vähentyessä, mutta jokitörmissä on vielä useita arvokkaita laidunmaita ja niittyjä.

Uskelanjokilaaksoa halkovat monet merkittävät tielinjat. Hiidentie on kulkenut Uskelanjokilaaksosta Vanajan Hämeeseen mahdollisesti jo rautakaudella.

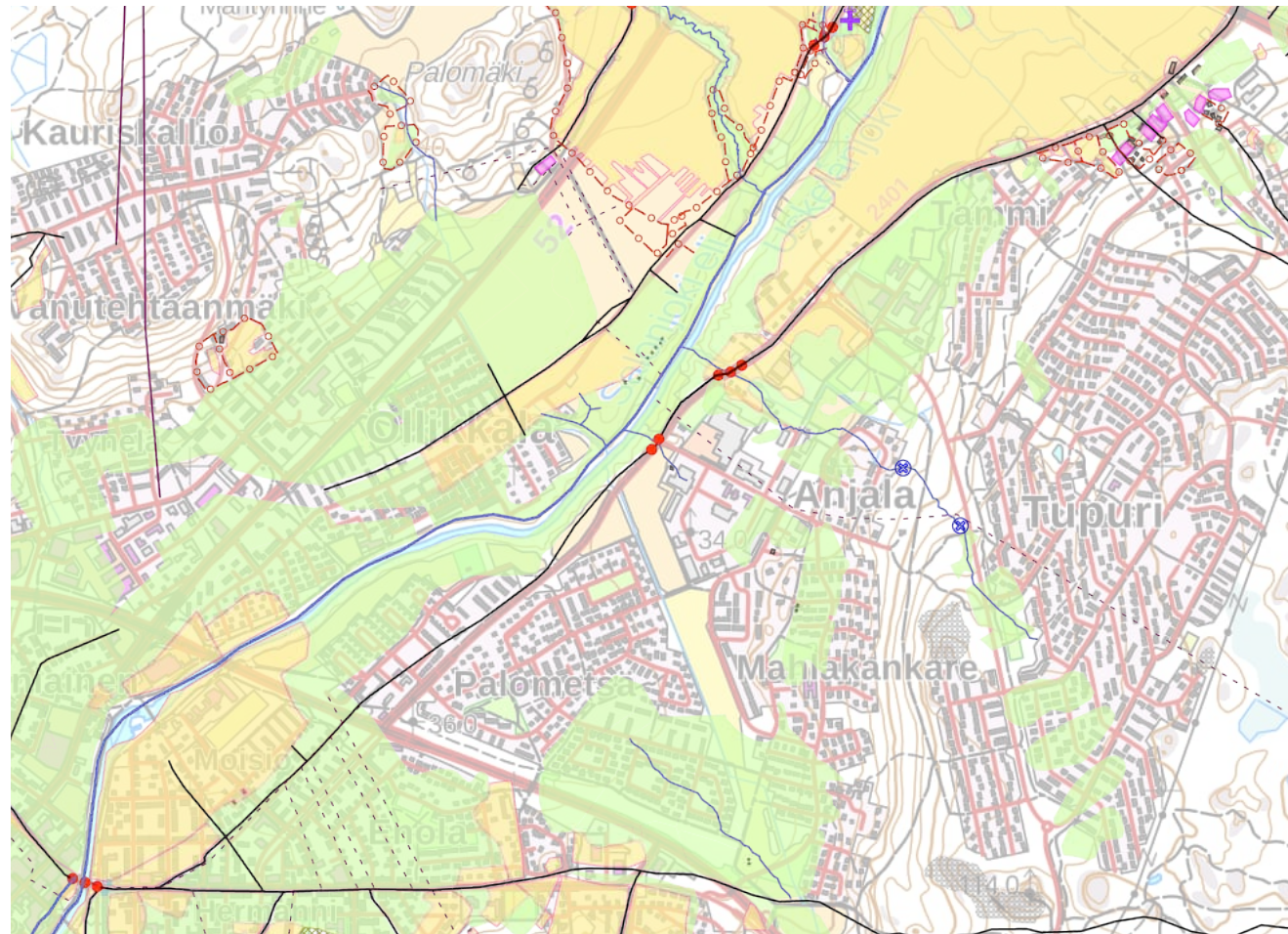
Salon taajaman pohjoispuolella maisema-alueen lävistää Helsinki-Turku-moottoritie, jonka eteläpuolella alueen maisema on taajamavaikutteista. Taajama-alueiden läheisyys ja hyvät liikenneyhteydet ovat lisänneet Uskelanjokilaakson merkitystä ulkoilu-, melonta- ja patikointialueena.

Uskelanjokilaakson maisemakuva muodostuu alavista viljelyalueista, niitä reunustavista ja paikoin niiden keskeltä nousevista metsäisistä kalliokummuista sekä syvässä uomassaan kulkevasta joesta. Kumpuilevien savikkopeltojen keskellä mutkittelevan Uskelanjoen ja sen sivujokien törmät ovat jyrkkiä ja niillä on paljon vieremäjälkiä. Peltoalueita reunustavat metsäiset kalli- ja moreenimäet, jotka näkyvät kauas avarassa maisemassa.

Historiallisesti monikerroksista kulttuurimaisemaa leimaavat laajat peltoauekat ja laakson rinteille miltei nauhamaisesti ryhmittyneet vanhat maatalouskylät. Alueen historiallisesta asemasta kaupankäynnin keskuksena ja maanviljelyksen ydinalueena kertovat maisemallisesti keskeisillä paikoilla sijaitsevat kirkot, kartanot ja vuraat maatilat hyvin säilyneine pihapiireineen. Taajamien liepeillä uudet omakoti- ja kerrostalot, liikerakennukset ja teollisuushallit poikkeavat maiseman perinteisestä rakenteesta. Aluetta halkovalta Helsinki-Turku-moottoritietä aukeaa pitkiä näkymiä viljelysten yli.

Joen länsirantaa seurailee Salosta Perttelin kirkon kautta Somerolle johtava Hiidentie. Keskiaikaisperäinen, mahdollisesti jo rautakautinen tie on säilyttänyt pääpiirteissään vanhan linjauksensa. Perttelin kirkko sijoittui Kaivolän kylään. Sen kautta kulki Uskelanjoen laaksoa pohjoiseen kulkeva Hiidentie, joka yhdisti jo rautakaudella Vanajan Hämettä ja sen liikennettä ja kauppaa, Uskelanjokilaaksoon. Kaivola oli vanha kauppapaikka ja myöhemmin Uskelanjoen suun vetäytyessä markkinat siirtyivät Saloon. (www.rky.fi/read/asp/r_kohde_det.aspx?KOHDE_ID=4941)

2.2 Maiseman historiaa kartoissa ja ilmakuvissa

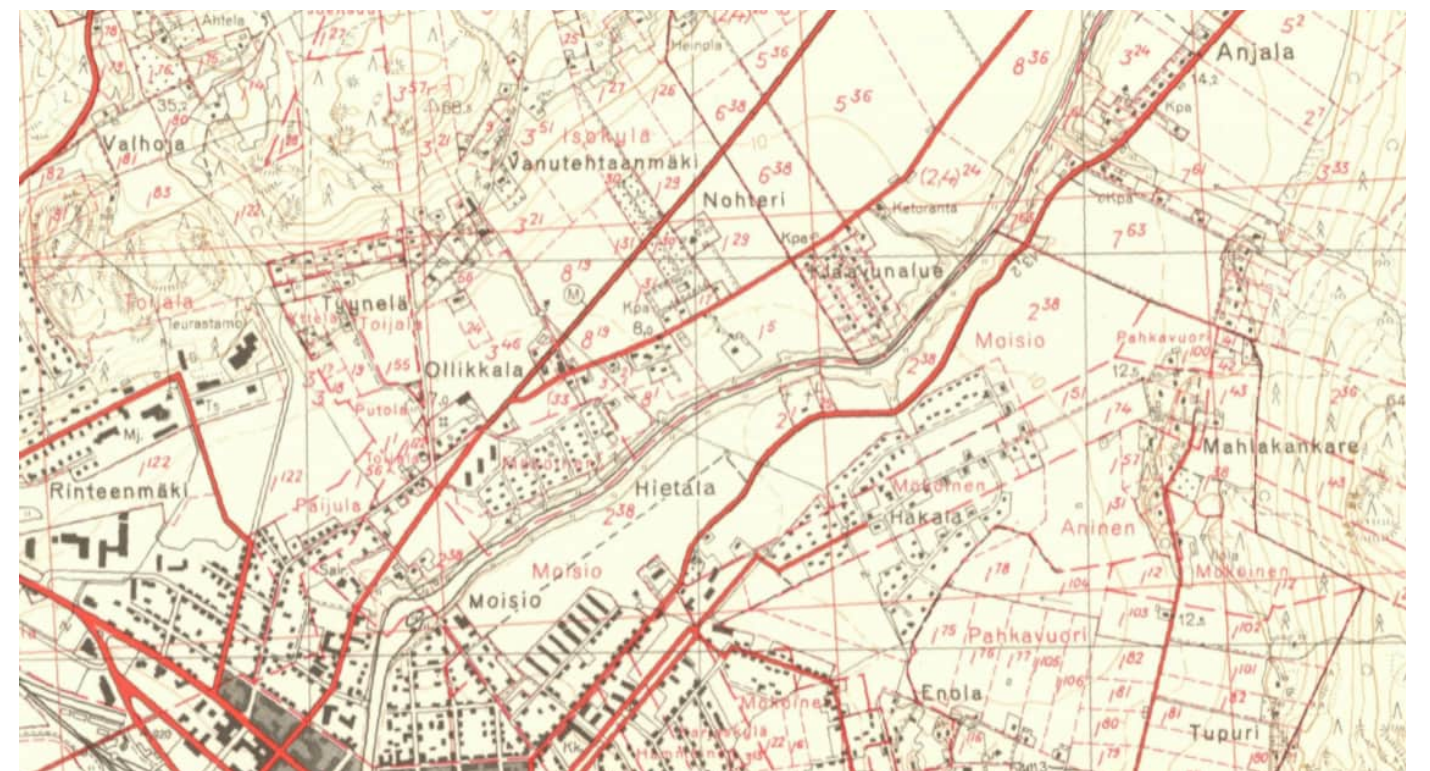
Kuva 8: Isojakokartta 1700-luvun loppu/1800-luvun alku, taustalla nykyinen peruskartta. Vihreällä niityt, keltaisella pellot. Tiet mustalla. Punaiset pallot ovat siltoja, siniset pallot myllynpaikkoja. Punainen pallokatkoviiva on aita. Ollikkalan ranta-alue on ollut niittyä, lähinnä nykyistä 110-tietä on ollut pieni peltoalue. Kartta: karttapalvelu.lounaistieto.fi - maisemahistoriakartat

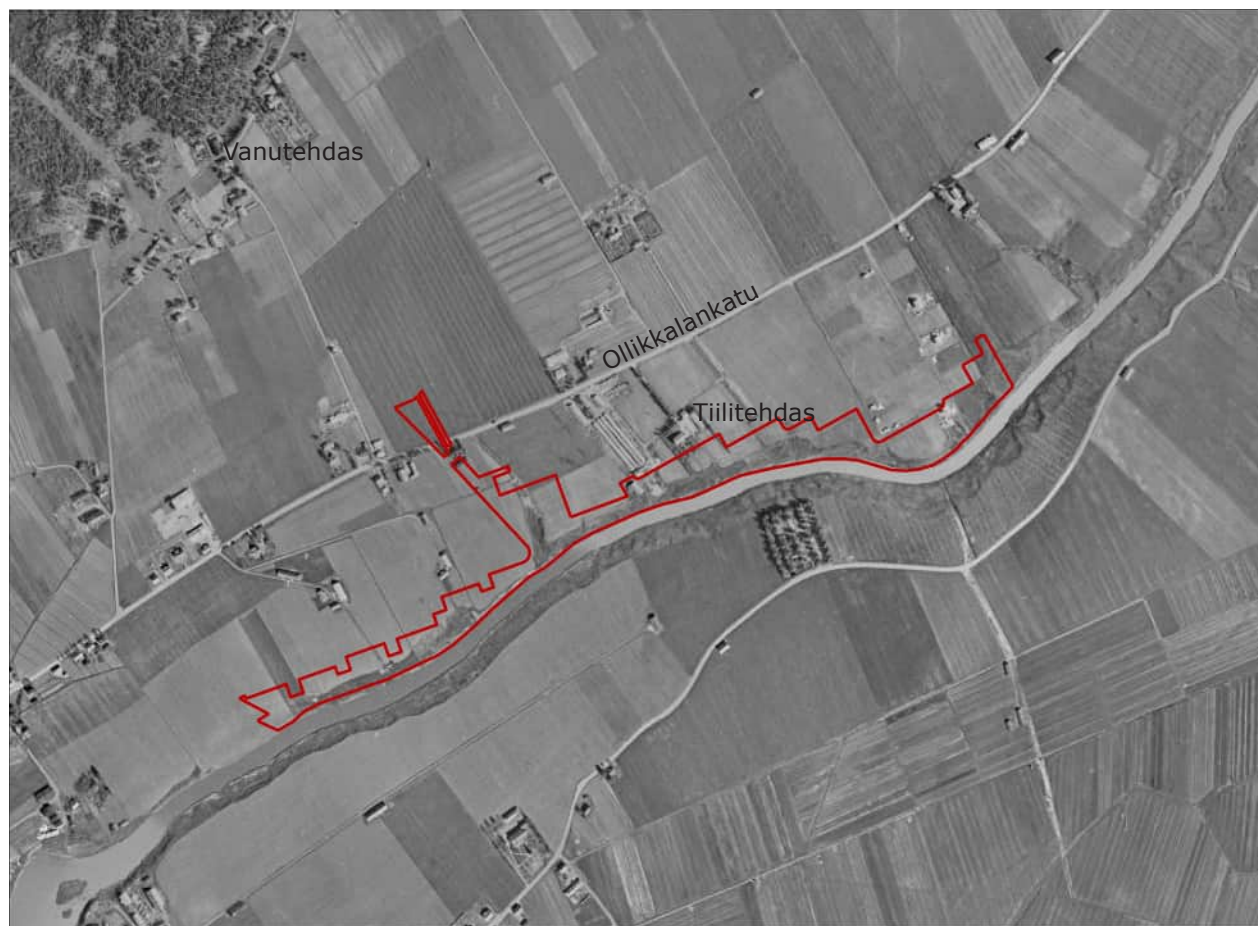
Kuva 9: Senaatinkartta 1877. Ollikkalan ranta-alue on ollut suurimmaksi osaksi peltoa ja niittyä. Kartta: vanhatkartat.fi

Kuva 10: Kartta 1924. Peltoalueet ovat laajentuneet (keltaisella). Niittyalueet ovat vastaavasti vähentyneet, niitä on säilynyt pääasiassa jokivarressa. Kartta: vanhatkartat.fi

Kuva 11: Kartta 1964. Ollikkalan rannan etelä- ja pohjoisosa näkyvät rakennettuina. Tiilitehdas niiden keskellä ja siitä pohjoiseen silloinen puutarhan alue, joka ulottui nykyisen Somerontien pohjoispuolelle. Kartta: vanhatkartat.fi

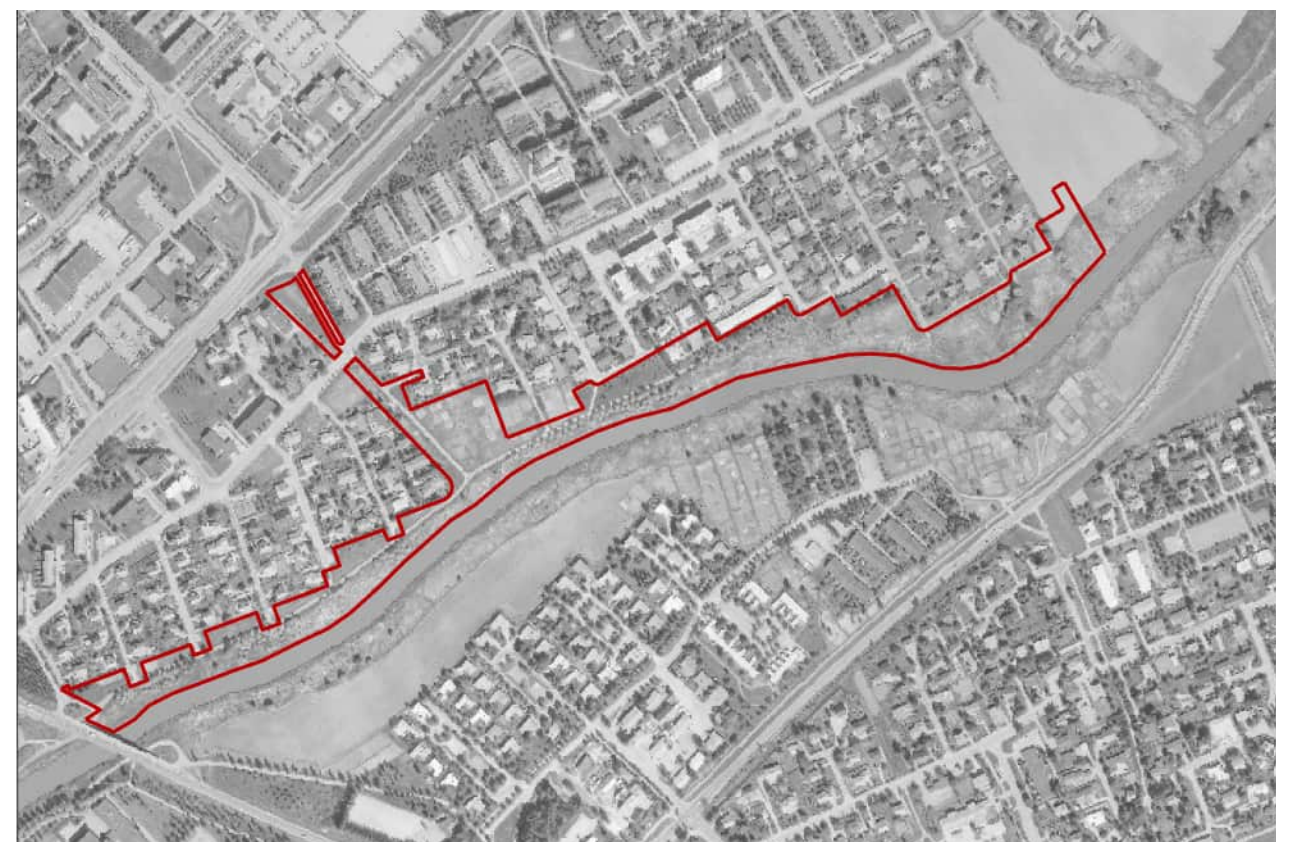
Kuva 12: 1948 ilmakuvassa (copyright Paikkatietoikkuna) Ollikkalan ranta-alue on suurimmaksi osaksi peltoa ja niittyä. Ympäristön asutus on harvaa.

Kuva 13: 1956 ilmakuvassa (copyright Paikkatietoikkuna) näkyvät ensimmäiset pientaloalueet.

Kuva 14: 1976 ilmakuvassa (copyright Salon kaupunki) on nähtävissä kerrostalorakentaminen ja voimakas muutos edellisiin vuosikymmeniin verrattuna. Ranta-alueelle on tehty kevyen liikenteen reitti ja nykyiset puistoalueet saavat muotonsa.

Kuva 15: 1997 ilmakuvassa (copyright Paikkatietoikkuna) nykyistä hoivakotirakennusta viljelypalstojen viereen ei ole vielä rakennettu. Alueen kasvillisuus alkaa olla rehevää, verrattuna edellisiin ilmakuviin.

3. Nykytila

Kuva 16: Viistoilmakuva 2023 (copyright Salon kaupunki)
ja valokuvia 2025. Suunnittelualueen rajausta valkoisella viivalla.

copyright Salon kaupunki

Kuva 17: Tiilitehtaanpuistosta viljelypalstojen kohdalta aukeaa hienoja näkymiä joelle.

Kuva 18: Niittyä ja rantaan tallattu polku Välikadun alapuolella.

Kuva 19: vieraslaji jättipalsami, jota esiintyy Ollikkalan rannassa. Jättipalsami voi muodostaa laajoja yhden lajin kasvustoja, jotka vievät tilaa alkuperäiseltä kasvillisuudelta heikentäen kasvilajiston monimuotoisuutta. Isoilla, hyönteisiä houkuttelevilla kukillaan se kilpailee pölyttäjistä alkuperäisen kasvillisuuden kanssa. Yksivuotisen jättipalsamin juuristo on hento, eikä se sido maata samalla tavoin kuin monivuotinen kasvillisuus - täten jättipalsamin valtaamat jokivarsikosteikot ovat alttiita eroosiolle. (vieraslajit.fi). Alueella on myös muita vieraslajeja, jotka ovat peräisin kotipihoilta puiston puolelle kipatuista luvattomista kasvijätetunkioista.

Kuva 20: Viljelypalstoja Tiilitehtaanpuistossa. Palstoille on osoitettu uusi sijainti vuodesta 2026 lähtien. Tästä on tiedotettu palstaviljelijöitä.

Kuva 21: Pitkä näkymä leikkipaikan kuusiaidan kohdalta kohti keskustaa. Jokivarren kävely- ja pyörätie on pitkä suora.

Kuva 22: Puusepänpuiston pyörätien asfaltti on uusittu kesällä 2025. Puiston terijoensalavat sopivat hyvin 1970-luvulla rakentuneen kerrostalovaltaisen alueen luonteeseen. Männyt oikealla ovat osittain vinoja, mutta pääasiassa hyväkuntoisen oloisia.

4. Ollikkala

Ollikkala on Salon kaupunginosa kantatien 52 molemmin puolin, rajoittuen Uskelanjokeen ja seututiehen 110, Uhrilähteenkatuun, Halikon rajaajan tulien tonttien reunoja pitkin takaisin Uskelanjokeen. Ollikkalassa sijaitsee runsaasti omakoti-, kerros- ja rivitaloja. Kun puhutaan Ollikkalan kaupunginosasta, puhutaan helposti Ylä-Ollikkalasta ja Ala-Ollikkalasta, joiden rajana on kantatie 52. Ollikkalassa on pääosa Salon kaupungin vuokra-asunnoista.

Ollikkalan kaupunginosa on ollut suurimmaksi osaksi peltoa, mutta siellä on sijainnut esimerkiksi tiilitehdas ja vanutehdas. Alueen rakennustyöt aloitettiin 1970-luvulla, jonka jälkeen alueelle nousi nopeassa tahdissa elementtikerrostaloja Saloran tehtaiden tulemisen myötä ja myös Nokian nousukaudella. (Lähde: wikipedia)

Joki-Ollikkalan reuna-alueille on leimallista 50-luvun omakotitaloasutus. 1960-luvulla aloitettiin alueen kaavoitus pientalo- ja rivitalovaltaiseksi alueeksi. Alueen pientalot ovatkin pääosin toteutuneet tällä ajanjaksolla. 1968-luvun lopulla kaavoitettiin ensimmäinen kerrostaloalue Hämeentien varteen. Alue on edelleen osin toteutumatta. 1970 ja 1971 kaavamuutoksilla mahdollistettiin kerrostalojen rakentaminen Ollikkalankadun varteen. Alueen rivitalot ovat myös pääosin rakennettu 1970-luvulla. Joki-Ollikkalan alue on yleisilmeeltään pienimittakaavainen. Somerontien pohjoispuolen Rinne-Ollikkala puolestaan on kerrostalovaltainen alue, johon sijoittuvat Ollikkalan alueen palvelut.

Kaupungin puutarha ei ulottunut Uskelanjoelle asti, vaan alueella sijaitsi tiilitehdas. Tiilitehtaan toiminnan loputtua alueelle rakentui omakotitaloasutusta.

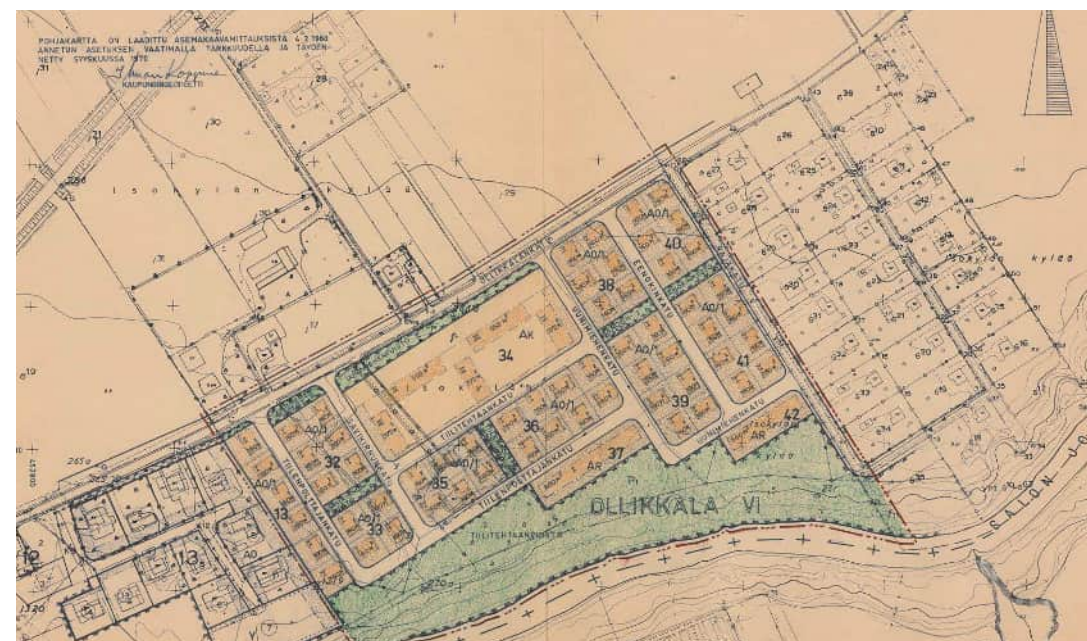
Ollikkalassa asuttiin jo rautakaudella. Vanumammantien päässä sijaitsee rautakautinen asuinpaikka ja kalmistoalue. (Ollikkalan puutarha-alueen historia).

Tiilitehtaan tontista muistuttaa maisemassa edelleen Tiilenpolttajanpuiston leikkiäikikkaa reunustava kuusiaita.

Ollikkalan kaavoitus edustaa tyypillistä asuinalueiden suunnittelua 1960-luvulta 1970-luvun loppuun.

Kuva 23: Ollikkalan alueen vanhoista asemakaavoista on nähtävissä kaikenlaista kiinnostavaa, paitsi kaavoista itsestään niin myös niiden pohjakartoista. Ylläolevassa vanhassa kaavakartassa näkyy Tiilitehtaanpuiston kohdalla (viljelypalstojen alueella) selvästi maastonmuoto, joka näyttää paikalla sijainneen puron tai ojan. Sama alue on vielä nykyäänkin maastonmuotonsa puolesta luonnollinen tulvareitti, vaikka maastoa on muokattu. Asemakaava 1962.

Kuva 24: Tiilitehtaanpuiston pohjoisempi osa 1970 asemakaavassa. Pohjakartalla näkyy Välikadun ja joen välissä nyt jo hävinneen asuinrakennuksen tontti.

Ollikkalan yhteisöllisyys, lehtiartikkeli

Pihassa korostui yhteisöllisyys

Vuosia sitten ohikulkutien alittavaan kevyen liikenteen tunneliin ilmestyi teksti Juppivapaa vyöhyke. Betoniseinästä ilmaisu on pesty pois, mutta ihmisten mieliin se on jäänyt klassikkona. Yhtä lailla kuin nimitykset Ylä- ja Ala-Vietnam. Nimi juppivapaa vyöhyke ilmentää Ollikkalaa hausalla tavalla. Se kääntyy alueen voitoksi ja antaa sille oman identiteetin, Toivonen sanoo, Ollikkalan kaiku muualla Salossa on kielteinen. Rumia vuokrakerrostaloja, rikoksia, huumeita, humalaisia. Totta nämäkin, mutta yleensä huonot asiat kantavat kauimmaksi. Toivonen haluaa projektissaan kertoa myönteisemmästä Ollikkalasta, johon hän kasvoi kiinni 20 vuodessa. Hän vietti kavereiden kanssa iloisia poikaviikarin päiviä pihalla temmeltäen. Ympäristö ei tuntunut uhkaavalta eikä Toivonen muista, että olisi pelännyt ympäristössään mitään. Asukkaiden yhteisöllisyys korostui omassa pihapiirissä, missä järjestystä piti äiti muiden perhepäivähoitajien kanssa, talonmiehen kaikkialle ulottuvaa katsetta unohtamatta.

Toki Toivonen muistaa tönnänneensä alkoholin käytön lieveilmiöihin. En pitänyt niitä Ollikkalalle tyypillisenä ilmiönä. Enemmän Helsingin Laajasalossa on vandalismia, tappeluja, jne.

Vesa Toivosen Ollikkala on ennen muuta Rinne-Ollikkala ja koulun seutu. Kun lähdettiin Valhojalle tai alikulusta Joki-Ollikkalaan, oltiin vieraalla alueella. Valhojanmäellä metsän keskellä oli jotakin, mikä kuvasti poikasen haavemaailmaa.

- Valkoinen tiili talo Valhojalla tuntui jotenkin hienolta. Haave ei toteutunut, mutta siitä hän ei ole surullinen. Kerrostalo-yhteisön eväät elämään ovat olleet hänen mielestään mahdollittoman hyvät.

SSS 23.05.2004

Kuva 25: Juppivapaa vyöhyke : pienlähiön rakennusprojekti ja muutostuminen Salon Ollikkalassa 1967-1989

Vesa-Matti Toivonen: pro-gradu, Helsingin yliopisto 2011 (Ollikkalan puutarha-alueen historia).

5. Hulevedet

Kokonaisvaltainen kaupunkivesien riskienhallinta Salossa (KaVeRi)-hanke sekä Halikonlahti-hanke 2024 kehittivät vesien hallintaa kaupungissa ja kaupungin ulkopuolisilla alueilla. Hankkeiden tuloksena tunnistettiin muun muassa seuraavia Halikonlahden lähivaluma-alueen vesienhallinnan tunnistettuja haasteita, jotka ovat haasteita myös Ollikkalan alueella tiiviin rakentamisen vuoksi:

Halikonlahden tila Salon keskustan tuntumassa on luokiteltu huonoksi. Halikonlahteen laskevien Halikonjoen ja Uskelanjoen tila on luokiteltu välttävaksi. Maaperä Halikonlahden lähivaluma-alueella on laajalti savea ja muita hienoainespitoisia eroosioherkkiä maalajeja tai kalliomaata, joilla pintavalunta on suurta, pohjavettä muodostuu vain vähän eikä maaperä sovellu hulevesien imeyttämiseen.

Jokiin kohdistuu luonnonhuuhtoumaan verrattuna moninkertainen fosforikuormitus erityisesti peltoviljelystä. Uskelanjoen ja Halikonjoen valuma-alueiden pinta-alasta yli 40% peltopinta-alaa. Myös rakennetuilla alueilla muodostuvat hulevedet lisäävät ravinteita vesissä. Hulevedet sisältävät myös monia haitta-aineita, joiden alkuperä on ilmalaskeumassa, ihmistoiminnoissa (mm. liikenne ja lannoitus) sekä rakentamisessa (mm. asfaltti ja rakennusten materiaalit).

Salon keskusta-alue kuului aikaisemmin Uskelanjoen jääpatotulvariskin vuoksi valtakunnallisesti merkittäviin tulvariskialueisiin. Jäänpidätysrakenteet ja kalataloudellinen kunnostus tehtiin vuosina 2018-2019, minkä jälkeen luokitus muuttui ”muuksi tulvariskialueeksi”. Salon keskustan alueella on monin paikoin hulevesitulvien riski.

Halikonlahden lähivaluma-alueella hulevesien hallinta taajamissa perustuu monin paikoin viemäröintiin ja hulevesien johtamiseen ilman viivytystä avo-ojaan tai suoraan kohdevesistöön, mikä ei ole hulevesien hallinnan yleisesti sovelletun prioriteettijärjestyksen mukainen hulevesien käsittelyn tapa. Taustasyynä epäedulliselle tilanteelle on se, että hulevedet miellettiin menneinä vuosikymmeninä puhtaiksi vesiksi. Tietoisuuden lisääntyminen ympäristön tilan heikkenemisestä sekä tutkimukset hulevesien laadusta ovat nostaneet hulevesien laadunhallinnan tärkeyttä.

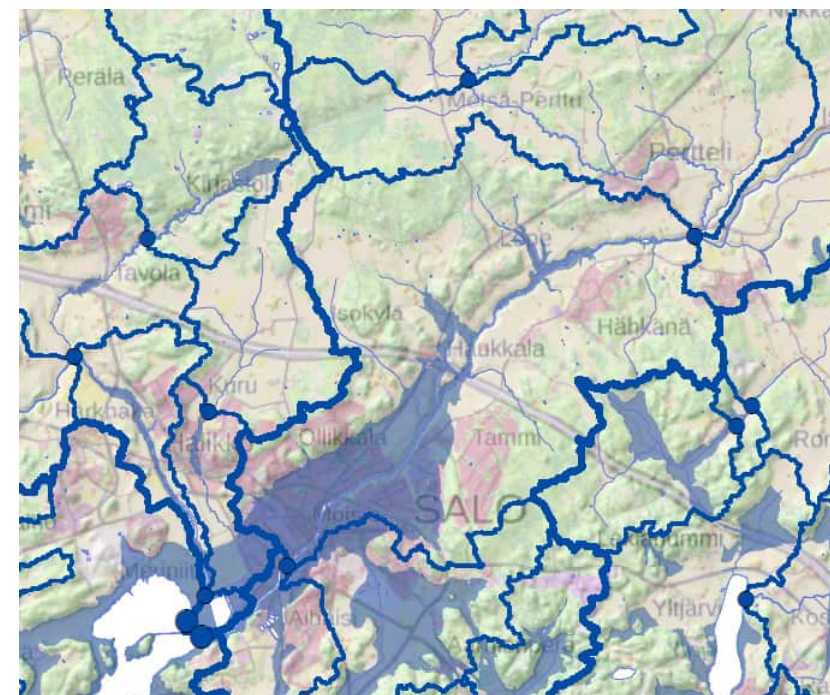
Hulevesien runkoviemäreitä korvaavia maanpäällisiä tulvareittejä harvinaisempia sadetapahtumia varten ei ole kartoitettu. Hulevesiä johtavia rakenteita ei ole useimmiten Suomessa mitoitettu olosuhteisiin, jotka vastaavat tulevaisuuden ilmastolosuhteita.

Halikonlahteen purkavien uomien lähiympäristöt ovat eroosioherkkiä. Taajama-alueiden putkissa

johdetuista hulevesistä aiheutuu uomiin sadetapahtumien yhteydessä virtaamapiikkejä, jotka lisäävät uomien reunojen erodoitumista. (Kaveri- ja Halikonlahti-hankkeet 2024, Destia)

www.salo.fi/asuminen-ja-ymparisto/ymparisto-ja-luonto/ilmasto-ja-ymparistoothjelma/kaveri-hanke/
www.salo.fi/asuminen-ja-ymparisto/ymparisto-ja-luonto/hankkeet/halikonlahti-2024-2025-selvityshanke/

Salon hulevesiohjelman mukaisesti ensisijaisesti ehkäistään hulevesien muodostumista ja niihin kohdistuvaa laatuhahtaa. Toiseksi hulevedet käsitellään ja hyödynnetään syntypaikaltaan. Kolmanneksi hulevedet johdetaan pois syntypaikaltaan suodattavalla ja viivyttävällä järjestelmällä. Jos tämä ei onnistu, hulevedet johdetaan pois syntypaikaltaan hulevesiviemärisä viheralueilla sijaitseville hidasutus- ja viivytysalueille ennen ojiin tai vesistöön johtamista. Järjestyksessä viidentenä haitalliset hulevesivaikutukset kompensoidaan toisaalla tehtävillä toimenpiteillä. Viimeisenä vaihtoehtona, jos hulevesiä ei voi imeyttää eikä viivyttaa viheralueilla ennen vastaanottavaa vesistöä, ne johdetaan putkella suoraan vesistöön. Menettelyllä ei saa aiheuttaa tulva- ja eroosiohaittoja tai muuta haittaa ympäristölle. (Salon hulevesiohjelma 2017)

Kuva 26: Ote painanneanalyysi-kartasta, KaVeRi-hanke 2024, Destia. Paksumpi sininen viiva kuvaa laajempaa valuma-alueita (Syke, 3. valuma-alue) ja ohuempi puolestaan tarkempaa tasoa (Syke, 5. valuma-alue). Sinisellä värillä on esitetty mahdollisesti tulva-herkät alueet.

Kuva 27: Savinen maaperä on hienojakoista ja eroosioherkkää, mikä näkyy maastossa erityisesti rinteissä vanhojen hulevesikaivojen ympärillä, joista maa-aines on huuhtoutunut pois.

Kuva 28: Kartta (vas.) näyttää ilmakuvan 2023 lisäksi korkeuskäyrät sekä punaisilla ympyröillä tulvaongelmakohtia Ollikkalassa. Kaveri- ja Halikonlahti-hankkeiden yhteydessä 2024 kartoitettiin tulvivia ongelmakohtia asukaskyselyllä. Ollikkalan osalta mainittiin alikulut sekä koulun ja päiväkodin länsipuolella olevien kerrostalojen ympäristö. (punaiset ympyrät kartalla). Rankoilla sateilla sekä lumien sulaessa vesi jää seisomaan piha-alueelle sekä kulkuväylille. Ollikkala on 1960- ja 70-luvuilla tiiviiksi rakennettua aluetta, ja Ollikkalan mäeltä kertyy sade- ja hulevesiä alapuoliselle alueelle. Hulevesien hallitsemiseksi alueelle tulisi teettää laajempi hulevesiselvitys ja -suunnitelma, tosin tilaa luontopohjaisten ratkaisujen kuten hulevesialtaiden tai -kosteikoiden tai vastaavien sijoittamiselle on tiiviisti rakentuneella alueella vähänlaisesti.

5.1 Vesien hallinnan luontopohjaiset ratkaisut

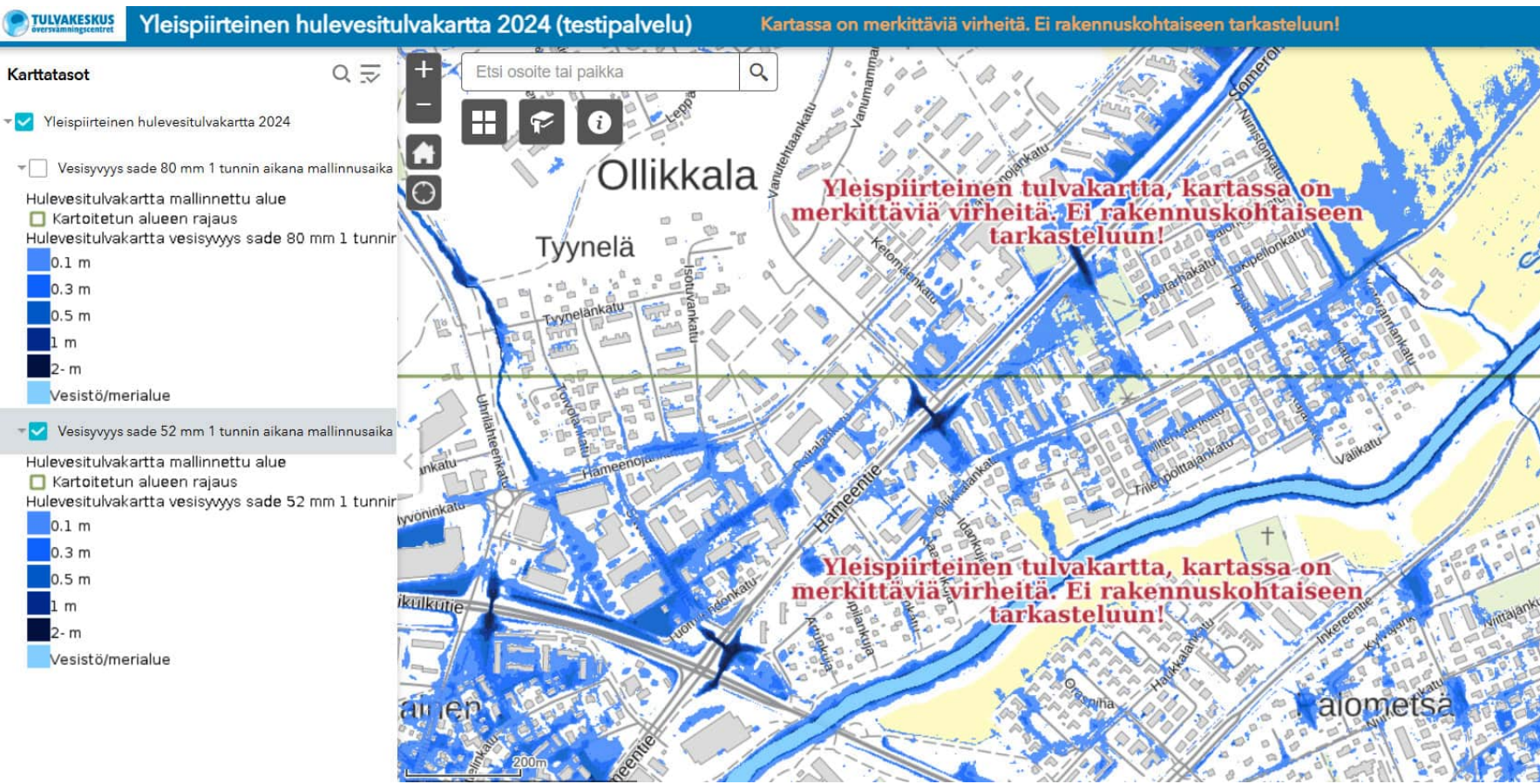
Luontopohjaiset ratkaisut ovat yhteiskunnallisten ongelmien ratkaisuja, jotka tukeutuvat luontoon tai inspiroituvat siitä. Ne tuottavat samanaikaisesti ekologista, sosiaalista ja taloudellista hyötyä. Luontopohjaisissa ratkaisuissa luonnon elementeillä, esimerkiksi niitty, painanne tai kivikko, täydennetään ja korvataan teknisiä ratkaisuja. Ratkaisut tuottavat lisähyötyjä ihmisten hyvinvoinnille ja luonnon monimuotoisuudelle. Niiden yhteyteen voidaan kehittää monipuolisia ja houkuttelevia ympäristöjä virkistyskäyttöön.

Luonnonmukaisessa vesien hallinnan suunnittelussa siirrytään valumavesien nopeasta poisjohtamisesta menetelmiin, joissa vesiä käsitellään ja pidätetään hajautetusti. Vedet esimerkiksi ohjataan pois teiltä tai pihoilta vesien luonnollista virtausta, imeytymistä, viivytystä ja haihduntaa hyödyntäen. Vesien hajautettu hallinta lisää vesien viivyttämisen varastotilavuutta, jolloin alavien alueiden riskit tulvimiselle pienenevät. Luonnonmukaisten hallintamenetelmien toteuttaminen edellyttää, että käytettävissä on riittävästi tilaa kaksitasouomille, kosteikoille, biosuodatuspainanteille ym. Erityisesti tiiviisti rakennetuilla keskusta-alueilla, joissa myös vettä läpäisemättömien pintamateriaalien käyttö on usein suurta, voi vesien hallinnan periaatteiden muuttaminen luonnonmukaisempaan suuntaan olla hyvin haastavaa. Kestävä vesienhallinta vesistöjen yläosista lähtien vähentää kuormitusta tehokkaasti, tasaa vesimäärien vaihtelua ja tuottaa hyötyjä koko valuma-alueelle. Esimerkiksi kaksitasouomilla, puupuhdistamoilla, virtaamansäätöpadoilla ja kosteikoilla voidaan pidättää veteen liuenneita orgaanisia aineita ja ravinteita. Toimet vaikuttavat positiivisesti myös luonnon monimuotoisuuteen, ilmastonmuutoksen hillintään ja siihen sopeutumiseen.

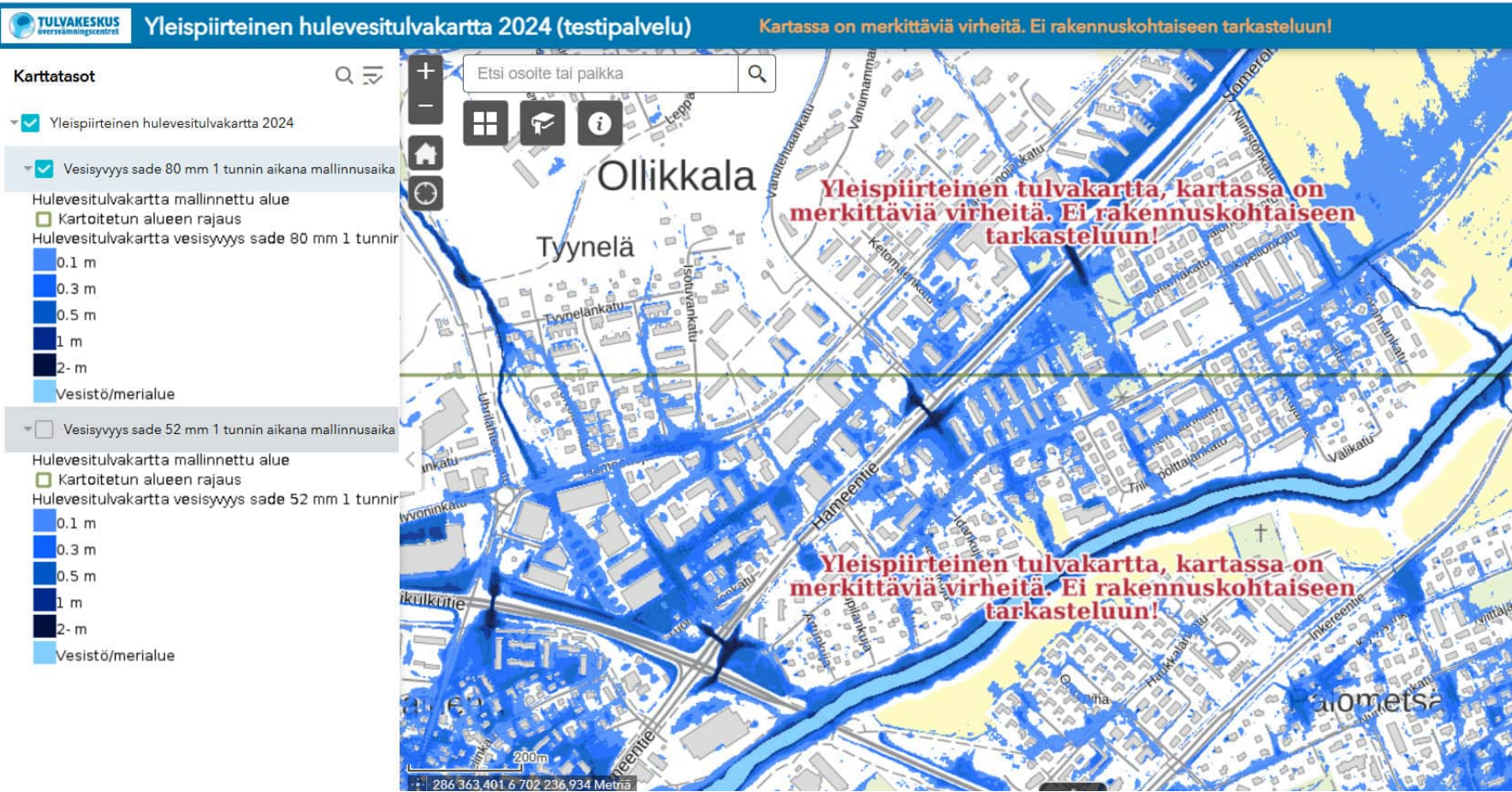
(Kaveri- ja Halikonlahti-hankkeet 2024, Destia)

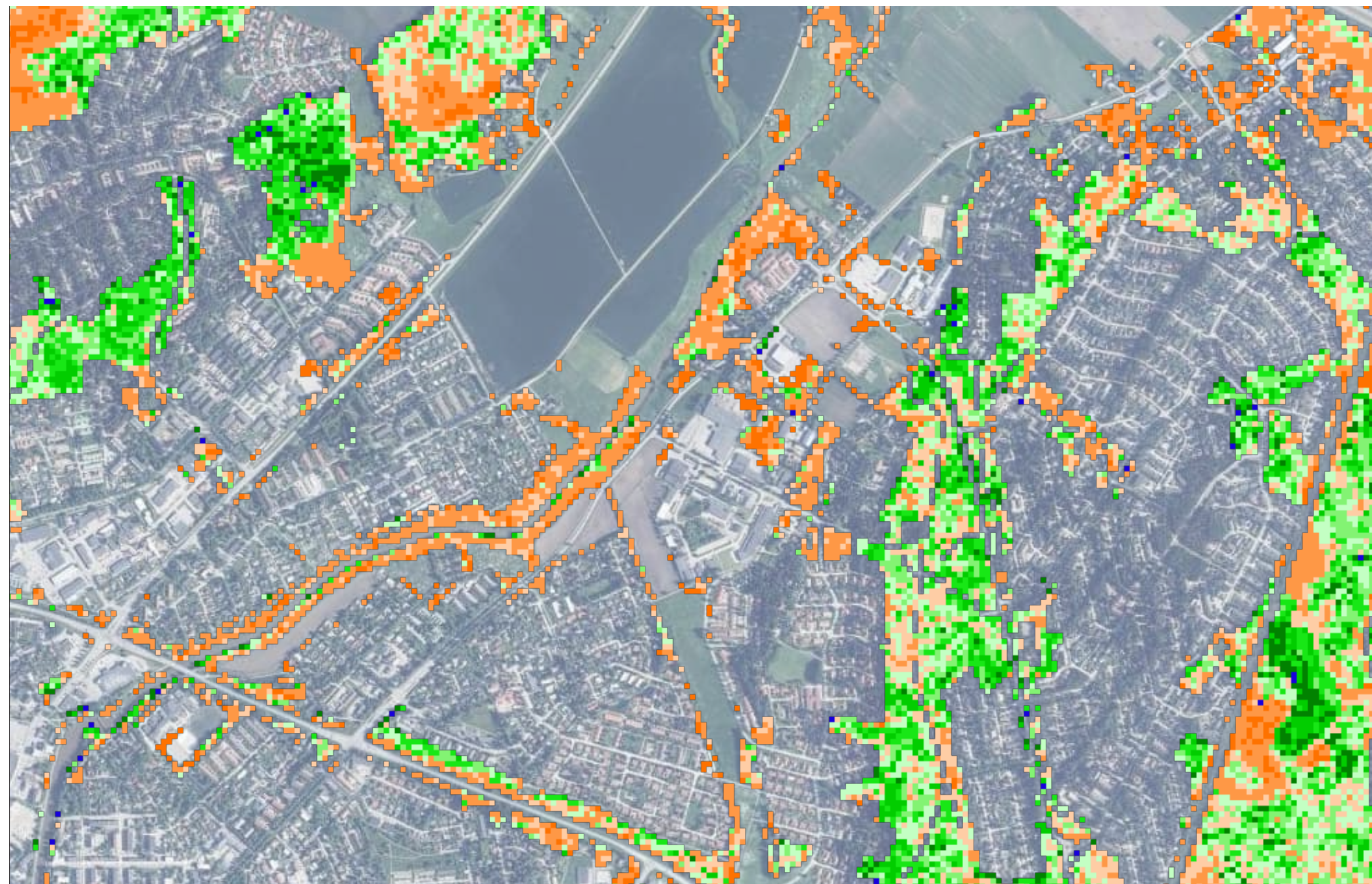

Kuva 29: Esimerkkikuva hulevesikosteikosta - Painija Eino Leinon puiston kosteikko on keskellä asuinaluetta. Kuopion Saaristokaupunki. Kuva: S. Juhanoja, Luke, Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus raportti 44/2019.

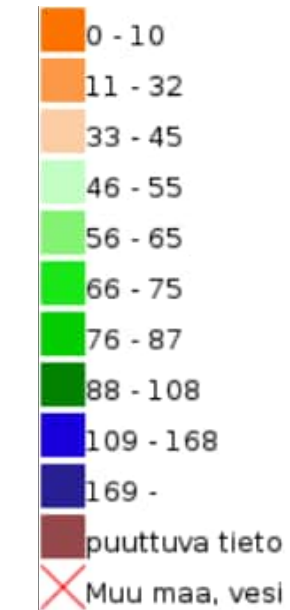

Kuvat 30 ja 31: Kartta kuvaa taajamien mahdolliset hulevesitulvavaara-alueet kahdella eri sadetapahtumalla: tilastollisesti kerran sadassa vuodessa toistuvalla sadetapahtumalla (1/100a) 52 mm/h (kuva yllä) vuonna 2100 RCP8.5-ilmastoskenaariolla sekä vertailuksi tätäkin harvinaisemmalla sadetapahtumalla 80 mm/h (kuva alla). Kartoilta on nähtävissä todennäköiset tulvareitit, joita olisivat tämän mallinnuksen mukaan Ollikkalan rannassa mm. alueen kadut. Nykyisten viljelypalstojen alueen keskellä (Tiilitehtaanpuisto) on myös yksi tämän mallinnuksen mukainen tulvareitti. Somerontien alikulut erottuvat tulvakartalla selvästi.

Kartan merkkien selitys
(puuston ikä)

Kuva 33: Satakieli, luontoportti.fi,
© Tekijänoikeus: Jouko Lehmuskallio, Kari Pihlaviita.

Kuva 32: (kartta) Puuston ikä 2023, lähde: Luonnonvarakeskus, Maanmittauslaitos ortokuva 2025. paikkatietoikkuna.fi

6. Ekologiset yhteydet

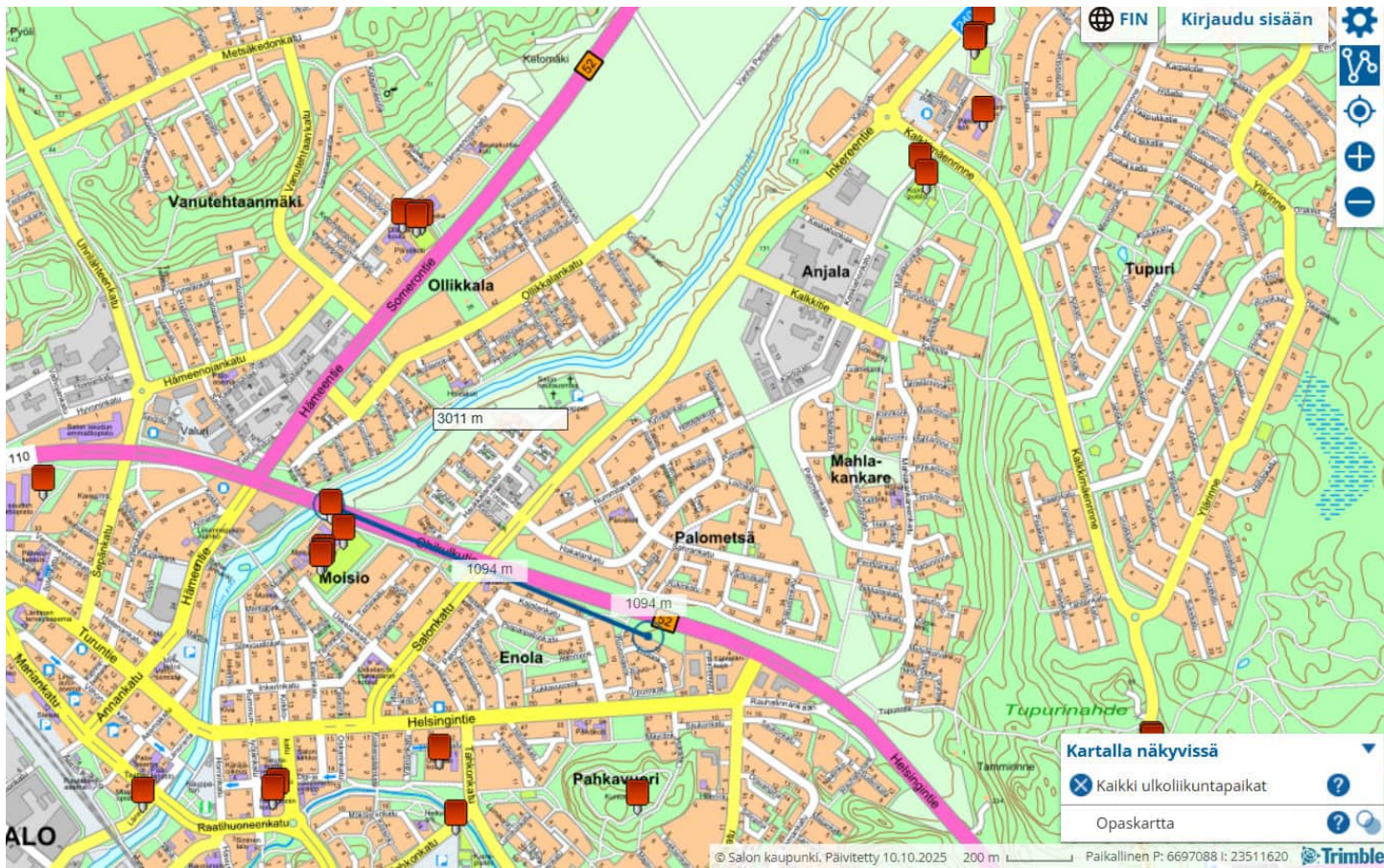
Ekologinen yhteys on yhteys, joka palvelee monen eliölajin liikkumista ja leviämistä. Ekologisella verkostolla tarkoitetaan luonnon ydinalueista ja niiden välisistä yhteyksistä muodostuvaa verkomaista kokonaisuutta. Luonnon ydinalueet ovat erityisen laajoja tai luontoarvoiltaan tärkeitä alueita. Ydinalueet ja muut verkoston osat muodostavat ydinalueiden välille eri tasoisia ekologisia yhteyksiä. Eri elinympäristötyypit muodostavat omat verkostonsa osana ekologista verkostoa. Metsäverkosto muodostuu metsäisistä ydinalueista ja yhteyksistä. Metsien lisäksi metsäverkostoon voivat kuulua myös metsiin kuulumattomat puustoiset alueet kuten puustoistutukset ja muut rakennetun ympäristön

puustoiset alueet. Avointen biotooppien verkostoon kuuluvat avoimet elinympäristöt kuten niityt ja joutomaat. Siniverkosto muodostuu vesistöistä ja pienvesistä sekä niiden rantavyöhykkeistä. Vuonna 2003 yleiskaavaa varten tehdyssä linnustoselvityksessä todetaan muun muassa, että Salonjokivarren osa-alueen, johon myös Ollikkalan ranta-alue osaltaan kuuluu, niittyjen linnusto on poikkeuksellisen vaatelias, runsas ja monipuolinen. Myös alueen asukaskyselyssä saatiin palautteita jokirannan linnustollisesta arvosta.

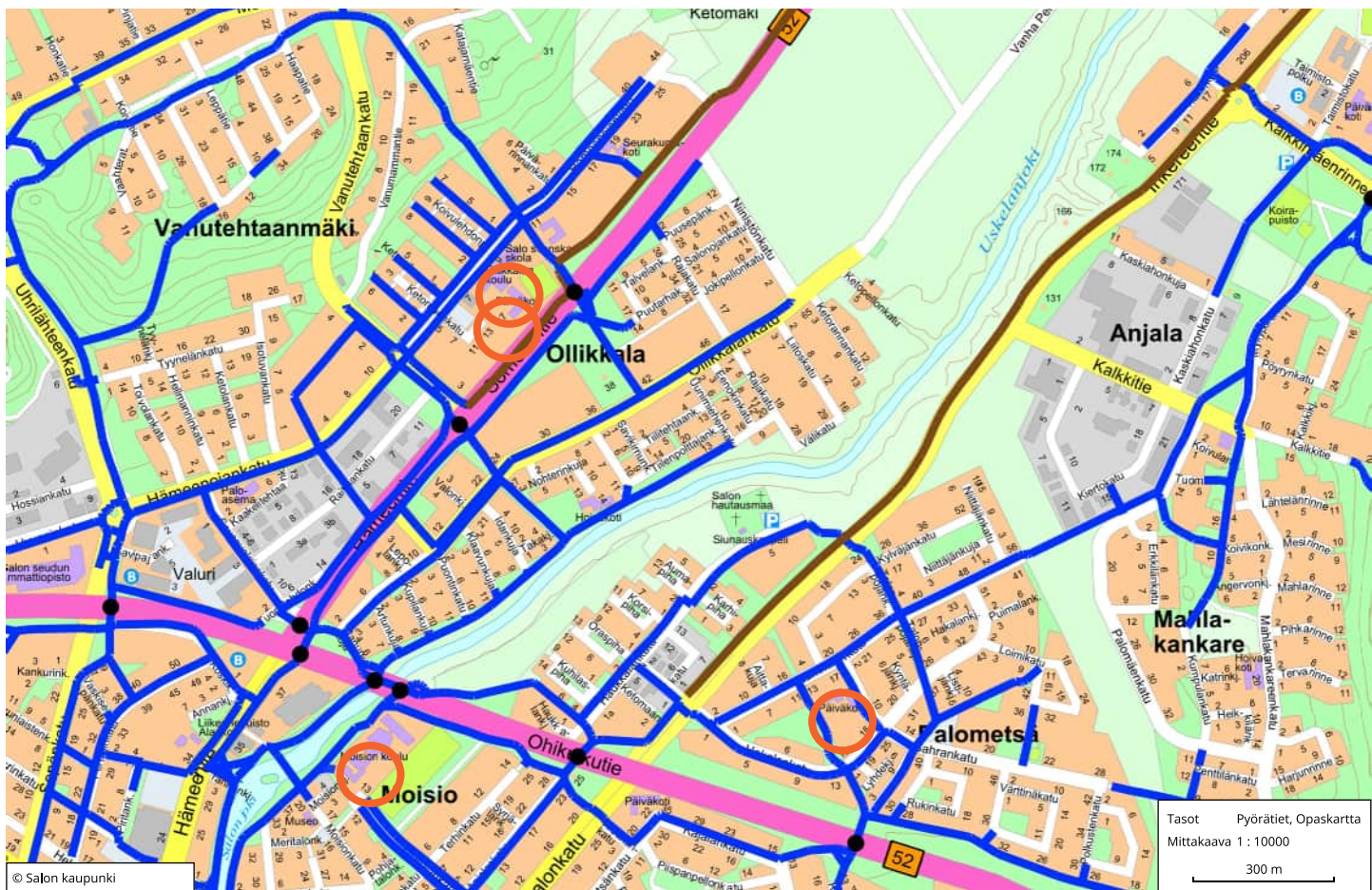
Salon keskustan alueella viheralueita on vähän ja ne ovat ekologisten yhteyksien kannalta katsutuna pirstoutuneita. Salonjoki rantoineen on lähes ainoa jatkuva viheralue koko keskustan alueella. Metsäiset alueet sijaitsevat pääosin keskustaa ym-

päröivillä selänteillä. Metsäverkoston huomiointi on keskustan alueella haastavaa. Sekä metsäverkosto ja sitä täydentävät puustoiset yhteydet, avoimet biotoopit ja siniverkosto tulisi ottaa huomioon koko keskusta-alueen viherrakennetta ja ekologista verkostoa kehitettäessä.

Historiallisista ilmakuvista voidaan tehdä joitakin päätelmiä esimerkiksi niittyjen laidunnuksen jatkuvuudesta ja mahdollisen niittylajiston säilymisen mahdollisuudesta alueella. Luontoselvitys auttaisi määrittämään alueen hoitoa jatkossa, esimerkiksi mille alueille niitto kannattaa keskittää. Melko ravinneköyhät ja avoimet, paahteiset rinteet ovat todennäköisimpiä paikkoja, joissa perinteistä niittylajistoa on saattanut säilyä. Niitto tulee tehdä lintujen pesimäajan ulkopuolella.

Kuva 34: Ulkoliikuntapaikat Ollikkalan ympäristössä. kartta: Salo karttapalvelu

Kuva 35: Ollikkalan ja lähiympäristön pyörätiet, koulut ja päiväkodit (punaisella ympyrällä). kartta: Salo karttapalvelu

7. Lähiympäristön ulkoliikuntapaikat, kävely ja pyöräily

Suunnittelualueella ei tällä hetkellä ole ulkoliikuntapaikkoja, lähimmät ovat Ollikkalan ja Moision koulujen pihilla.

”Ollikkalan koulun piha toimii myös lähiliikuntapaikana ja piha-alueelta löytyvät muun muassa kiipeilyseinä ja parkour -telineet. Kouluaikana käyttö koululaisilla, muina aikoina vapaasti myös muiden käytössä.” www.kohteet.visitsalo.fi/ollikkalan-koulun-lahiliikuntapaikka/

Suunnittelualueella on yhdistetty kävely- ja pyörätie jokirannassa sekä sen Vanutehtaanmäelle vievä reitti Somerontien ali. Kaupungin ulkopuolelle vievä pyöräreitti kulkee Somerontien vartta.

Kuva 36: Ollikkalan koulun pihan parkour-telineet. (www.kohteet.visitsalo.fi/ollikkalan-koulun-lahiliikuntapaikka/)

Kuva 37: pohjois-etelä suuntainen pyörätie johtaa jokirannasta Vanutehtaanmäelle Somerontien alikulun kautta. Tässä taustalla näkyvä auto ajaa Ollikkalankatua.

Kuva 38: Joen suuntainen kävely- ja pyörätie loppuu pohjoisessa Uunimiehenkatuun.

8. Asukaskysely

Asukaskyselyn perusteella Salonjoen ranta-alueen puistoihin Ollikkalassa ollaan tällä hetkellä yleisellä tasolla melko tyytyväisiä, samoin toimintoihin. Tyytyväisyys liikkumiseen ja reitteihin oli vähän huonommalla tolalla. Suurimmat puutteet liittyivät esteettömyyteen ja valaistukseen. Valaistusta pidettiin riittämättömänä etenkin alikuluissa. Vastajat toivoivat eniten näkymiä joelle (70 %), luonnon ja kasvillisuuden huomioimista (62 % ja 61 %) sekä turvallisuutta (mm. parempi valaistus, häiriökäyttäytymisen vähentäminen), liikkumisreittejä, esteettömyyttä sekä paikkoja vapaaseen oleskeluun. Myös perusasiat kuten penkkien ja roskisten lisääminen koettiin tärkeinä.

Luonnon monimuotoisuuden turvaamista pidettiin tärkeänä (alueen luonnontilan säilyttäminen, lintujen elinympäristöjen turvaaminen) sekä kulttuurihistoriallisten arvojen huomioimista.

Alueella on paljon sekä lapsia ja nuoria että seniori-ikäisiä, joten kaikenikäisten tarpeet tulisi ottaa huomioon. Perhepäivähoitajia on paljon, joiden hoitolapset käyttävät puistoja, päiväkotilasten lisäksi. Leikkipaikan uudistamista toivottiin ja ulkokuntosalia. Nykyisen leikkipaikan sijaintia pidettiin hyvänä varjoisuutensa takia erityisesti hellepäivinä. Koirapuistoa kaivattiin, metsäistä ja/tai muuten virikkeellistä.

Myös kävely/pyöräilysiltaa joen yli Tupurin suuntaan toivottiin.

Asukaspalautteesta: ”Herkkää ja Suomessa harvinaista jokinotko-biotoppia pitää vaalia ja kehittää hyvin varovasti. Alueella esiintyy luonnostaan paljon Suomessa harvinaisia ja vähälukuisia lintu-, hyönteis- ja kasvilajeja. Alueella pesii esimerkiksi pensassirkkalintuja, viitasirkkalintuja, viitakerttusia, luhtakerttusia, ruiskääkkiä ja satakieliä. Alueella havaitaan säännöllisesti myös esimerkiksi kuningaskalastajia ja laji saattaa pesiä alueella sellaisina vuosina, kun eroosion takia jokitörmä on romahtanut ja synnyttänyt kuningaskalastajan pesille sopivia törmä. Nämä täytyy ottaa huomioon jokinotkon kehittämisessä. Lisääntynyt keinolaistus ja ihmisaktiivisuus valitettavasti heikentävät alueen luontoarvoa merkittävästi. Jokinotkon välittömän läheisyyden ulkopuolella olevia viheralueita voi luonnon näkökulmasta kehittää paljon vapaammin. Toivon todella, että tämä otetaan huomioon ja esimerkiksi suunnitelmissa olevat notkoja halkovat polut jätetään toteuttamatta ja suunnitelmissa mainitut eroosiot jätetään eikä niitä korjata.”

Toisaalta rantaan myös toivottiin polkuja, sekä lasten satupolkua että ulkoiluun: ”Olisi kiva jos voisi koiran kanssa kulkea rantaa pitkin pidemmän mat-

kan. Ei siihen asfalttivyälyä tarvitse, polku riittää ja kakkaroskikset päihin.”

Asukaskyselyssä toivottiin monipuolista kasvillisuutta ja esimerkiksi joitakin lajeja joita ei niin yleisesti käytetä, kuten esim. ruusuorapihlajapuita, köynnöshortensiaa, atsalea-aluetta, kukkivia pensaita ja kukkivia puita kuten kirsikoita.

Asukkaiden vastauksista poimittua: ”Ollikkalassa on paljon potentiaalia järjestää yhteisöllistä tekemistä ja tapahtumia. Esimerkiksi Perälänpuisto ylä-ollikkalassa tai puusepänpuiston pelikentän alue voisi toimia erittäin hyvin Ollikkalan tapahtumien keskipisteinä. Ollikkala kaipaa yhteisöllistä tekemistä ja tapahtumia, sekä piristystä alueen ”maineeseen”. Ollikkala tyypillisesti mielletään vuosikymmenien takaisten asioiden vuoksi ”pahamaineisena” alueena, ja tähän täytyy saada selkeä muutos. Olen jo vuosia asunut ala-ollikkalassa, ja olen myös asunut vuosia ylä-ollikkalassa. Nämä alueet eivät ole mitenkään pahoja, nämä alueet tarvitsevat kehitystä ja ympärivuotista yhteisöllisyyttä.”

Asukaskyselyssä todettiin Puusepänpuiston olevan kaunis sellaisenaan, pidettiin myös suunnitelma- vaihtoehtoissa esitettyjä kirsikkapuita kivana lisänä. Alikulun vieressä olevaa kasvillisuutta toivottiin siistittäväksi ja alikulkuun esimerkiksi luvallista graffitia.

Monessa vastauksessa korostui ilkeivallan mahdollisuus sekä päihiteidenkäyttäjien oleskelu alueella. Toisaalta oltiin sitä mieltä, että kaikki kehittäminen on hyväksi ja parantaa paitsi Ala-Ollikkalaa niin myös alueen mainetta sekä yhteisöllisyyttä.

Asukaskyselyn kanssa oli yhtäaikaan nähtävillä kolme suunnitelmaluonnosvaihtoehtoa. Näistä vaihtoehtoista sai asukaskyselyssä äänestää suosikkiaan ja myös perustella mielipiteensä. Suunnitelmavaihtoehtoista on poimittu pidetyimmät elementit ja tehty niiden pohjalta yhtenäistetty puistoyleissuunnitelma.

Kuva 39: Asukaskyselyssä korostuivat sekä näkymät joelle että jokivarren luonto. Kuvassa näkymä Salonjoen yli Palometsän asuinalueelle ja Inkereentielle.

9. Yleissuunnitelma

9.1 Suunnittelun tavoitteet

Ollikkalan jokirannan puistojen yleissuunnitelman tavoitteena on puistojen nykytilan parantaminen. Suunnittelun tavoitteiksi ovat työn edetessä ja asukaskyselyn perusteella muodostuneet jokimaiseman entistä parempi esiin tuominen ja jokivarren luonnon vaaliminen, puiston eri-ikäisten käyttäjäryhmien huomioiminen ja hulevesien hallinta. Lähiköhtinä ovat myös olleet viheralueiden ylläpidon resurssien huomiointi ja viheralueiden nykytilan säilyttäminen. Valaistusta on esitetty parannettavaksi, nykyisiä penkkejä uusittaviksi sekä lisättäviksi joiltakin osin.

9.2 Reitistö

Vanha reitistö eli kävely- ja pyörätie säilyy nykyisellään. Tiilitehtaanpuistoon perustettava uusi reitti on kivituhkapintainen ja noin 2,5 m leveä. Pääreitit talvikunnossapidetään ja valaistaan. Perustettavaa luontopolkua ei talvikunnossapidetä eikä valaista. Luontopolkua Ollikkalan ranta-alueelle on esitetty

Kuva 40: Kävely- ja pyörätietä jokirannassa. Oikealla hoivakotirakennus.

Kuva 41: Esimerkki luontopolusta Halikonlahden rannasta.

yhteensä noin 550 metriä. Polun sijainti on hieman ylempänä rinteessä, etteivät jäät tai kevättulvat vie polkua mennessään. Polun leveys on 1,5 metriä ja se on tarkoitus toteuttaa kivituhkapintaisena. Perustaminen tehdään lintujen pesimäajan ulkopuolella. Linnustosta ja alueen luonnosta sekä historista voidaan kertoa infotauluin. Esteetöntä luontopolkua alueelle ei ole mahdollista perustaa jokirannan rinteeseen jyrkkyyden vuoksi.

9.3 Valaistus

Suunnittelualueelle jokirantaan pääreittien varrelle ehdotetaan tässä suunnitelmassa uutta valaisintyyppiä, jota on ehdotettu ulkovalaistuksen suunnitelmassa myös joenvarteen Salonjoen eteläosaan. Valaistus on muuntuva valkoinen, joka on alkuillasta 2700 K, ja muuntuu yöajaksi lämpimäksi valon sävyksi (amber tai 2200 K) huomioiden yöaktiiviset hyönteiset ja lepakot. Valaistusoitiikan tulee olla häikäisemätön ja valon tulee rajautua niin, ettei se leviä vesialueelle eikä lähistön asuinrakennuksiin. Pylväskorkeus 5-6 m, maalattu RAL7016.

Luontopolkua ei valaista.

Kuva 42: uusi valaisintyyppi jokivarren kävely- ja pyörätielle. WSP Salon ulkovalaistus-raportti.

110-tien ja Somerontien alikulku ovat Ely-keskuksen hallinnassa myös alikulkujen valaistuksen osalta. Asukaskyselyn palautteen perusteella näiden alikulkujen valaistus on joko puutteellista tai puuttuu kokonaan.

9.4 Kasvillisuuden periaatteet

Näkymät joelle ja joelta ovat tärkeitä ja niitä tulee vaalia sekä yhteensovittaa ne luontoarvojen kanssa. Kasvillisuus jokirannassa on niittymäistä ja rehevää, osittain pensaikkoa ja alikasvosta on runsaasti. Pensaikkoa ja yksittäisiä puita tulee harventaa harkitusti rinteiden yläosasta ottaen näkymiä esiin, mutta lintujen pesimäajan ulkopuolella. Asukaskysely tukee tätä tavoitetta, siinä toivottiin kasvillisuuden harventamista, jotta joelle avautuisi näkymiä – mutta toisaalta korostettiin jokirannan luonto- ja linnustollisia arvoja.

Suunnitelmassa on esitetty näkymiä avattaviksi tietyistä kohdin, suurin osa nykyisten penkkien lähistöltä. Suunnittelualueen eteläosassa on tietyistä kohdin esitetty, että kasvillisuutta saa olla aivan joen lähellä lisääkin varjostamaan mutkittelevaa jokiuomaa. Rannassa jokiuoman lähellä olemassa olevat puut jätetään rauhasa vanhenemaan. Mikäli turvallisuus niin vaatii, ne voidaan kaataa maapuiksi. Jokiuoman lähellä istutettavat tai luontaisesti leviämään jätettävät puulajit valitaan niin, että jokivarren monimuotoisuus kasvaa, raitaa ja muita pajuja suositaan.

Nykyiset hopeasalavat (hopeapajut) lähinnä joenvarren kävely- ja pyörätietä ovat sen verran huonossa kunnossa, että ne tullaan uusimaan. Nyt ne on uudistettu katkomalla puut osittain. Katkotut puut eivät tarjoa kunnon varjoa helteellä ja lisäksi niiden "latvus" ulottuu juuri silmän korkeudelle, mikä estää jokinäkymän monessa kohdin. Poistettavia runkoja hyödynnetään muualla jokivarren puistoissa maapuina ja jättämällä runkoja lahopuiksi mahdollisuuksien mukaan.

Muutoin istutuksia on suunnitelmassa esitetty täydennettäväksi pääosin 1950- ja 60-luvuilla suosiossa olleilla pensaila ja pikkupuilla: esimerkkeinä syreenit, kirsikat, (koriste)omenat, jasmikkeet sekä syysväriä tuomaan esim. pihlajat. Näitä voidaan täydentää asukaskyselyn palautteissa mainituilla lajeilla mahdollisuuksien mukaan.

Laajoja osia nykyisistä nurmialueista hoidetaan jatkossa niittyinä tai niittymäisinä alueina, reittien välittömiä reuna-alueita lukuun ottamatta, jotka on suunnitelmassa jätetty nurmeksi. Savimaalla niitty voi olla esim. apilaa sisältävää, houkutellessa pölyttäjiä, sekä heinävaltaista. Tiilitehtaanpuistoon perustetaan uusniittyjä sekä pieni maisemapelto tarjoamaan pölyttäjiä ravintoa ja monipuolistamaan viheralueiden luontoa. Kukivat niityt tuovat silmäniloa myös virkistyskäyttöä ajatellen.

Kuva: Esimerkki asutuksen keskellä olevasta hulevesipuistosta. Kuivana aikana puisto toimii oleskelualueena ja niittynä. ©SLA / Marie Damsgaard www.landezine.com

Kävely- ja pyörätien ja joen välistä aluetta hoidetaan siten, että luonnon monimuotoisuus alueella säilyy tai lisääntyy. Rajakadusta itään alue on avoimempaa ja sillä kohtaa saattaisi olla potentiaalia niittykasvillisuuden vähittäiseen palauttamiseen. Alue voidaan niittää ja niittojäte korjata pois. Toisen vaihtoehto hoitotavaksi olisi laidun. Vanhoista ilmakuvista on nähtävissä, että vielä 1970-luvulla Salonjokivarsi on Ollikkalan kohdalla ollut pääosin niittynä. Avoimet, paahteisimmat ja jyrkimmät rinteet ovat otollisimpia paikkoja, joissa niittykasvillisuutta on saattanut säilyä ja joille niitto tai laidunus kannattaisi keskittää. Perinnebiotoopit eli mm. niityt ja kedot ovat koko maassa uhanalaisia ja niitä kannattaa yrittää pelastaa aina kun siihen tarjoutuu mahdollisuus. Niitto tehdään loppukesästä lintujen pesimäajan loputtua ja niittojäte korjataan pois.

Välikadun ja joen välissä on ollut asuintontti, joka näkyy maastossa vielä puutarhan jäänteinä. Vanhoja omenapuita ja muita puutarhasta säilyneitä puita tai pensaita jätetään luontopolun varrelle kertomaan paikan historiasta.

Koko suunnittelualueelta haitalliset vieraslajit tulee kartoittaa ja poistaa.

Kuva 43: Lampaat voisivat olla yksi mahdollinen vaihtoehto maisemanhoitajiksi alueen pohjoisosan avoimemalla, niittymäisellä alueella. Kuva: Vantaan kaupunki, www.vantaa.fi/fi/ymparisto-ja-luonto/elaimet/kesalampaat

Kuva 44: Hopeasalavat kaipaavat uudistamista.

9.5 Oleskelualueet ja ulkoliikuntapiste

Suurimpana muutoksena on nykyisen Tiilitehtaanpuiston viljelypalstojen muuttaminen muualle ja uusien toimintojen kehittäminen alueelle. Yleissuunnitelman luonnosvaiheessa esitettiin kolmea eri luonnosvaihtoehtoa alueelle, jotka olivat nähtävillä yhtäaikaan asukaskyselyn kanssa kesällä 2025. Näistä vaihtoehtoista otettiin suunnitelman pohjaksi ne elementit ja teemat, jotka asukaskyselyssä saivat eniten kannatusta. Aivan kaikki kyselyn tuloksina saadut ideat eivät sellaisenaan olleet toteutuskelpoisia ottaen huomioon erilaiset suunnittelualueen olojen asettamat reunaehdot. Tiilitehtaanpuistoon viljelypalstojen tilalle on yleissuunnitelmassa esitetty oleskelualue, kirsikkapuita, hulevesiaihe/kausikosteikko askelkivineen sekä erilaista niittyä ja pieni maisemapelto.

Kuva 45: Kehonpainovälineet sopivat kaikenikäisille.

Alueen kehittämisessä hyödynnetään teemana paikan historiaa, kuten jokirannassa sijainnutta tiilitehdasta sekä viljelyä. Suunnitelmassa on viitattu historiaan kalusteiden ja varusteiden värimaailmassa, jossa on tiilenpunaista sekä materiaaleissa, kuten esimerkiksi maatiili.

Nykyisten kävely- ja pyöräilyreittien risteyskohtaan perustetaan näköalatasanne, josta on mahdollista ihailla jokimaisemaa myös esteettömästi. Perustus tehdään mahdollisimman kevyesti.

Suunnitelmassa on esitetty uusia penkkejä Tiilitehtaanpuistoon ja lisäksi jokivarren kävely- ja pyörätien varrelle myös muutamia uusia. Uusien ja uusittavien penkkien malli on esitetty suunnitelmakartalla. Tiilitehtaanpuistossa penkin malli voi olla erilainen kuin kävely- ja pyörätien varrella.

Luontopolun varrelle tulee muutamia levähdyspaikkoja, joilla istuskellessaan voi katsella jokimaisemaa.

Ulkoliikuntapiste on ehdotettu sijoitettavan hoivakodin viereen, jossa maasto on kohtalaisen tasaista

Kuva 46: Esimerkki luonnonmukaisesta leikkipaikasta. www.landezine.com

ja josta on näkymiä joelle. Ulkoliikuntapisteeseen sijoitetaan kehonpainoväline tai -välineitä, jotka sopivat kaiken ikäisten kuntoiluun. Niiden alle hake, joka sopii luonnonmukaiseen ympäristöön.

Uusia roskakoreja on suunniteltu reitin alku- ja loppupäihin sekä luontopolun alku- ja loppukohtiin sekä uudistettavaan Tiilitehtaanpuistoon. Näistä osan on hyvä olla koirankakkaroskiksia, erityisesti luontopolun lähistöllä. Tämä tarkentuu yksityiskohdaisemmassa suunnittelussa.

9.6 Tiilenpolttajanpuiston leikkipaikka

Tiilenpolttajanpuiston leikkipaikka on tarkoitus uudistaa. Asukaskyselyssä kysyttiin kommentteja ja toiveita leikkipaikan uusista toiminnoista ja aktiviteeteista. Toivelistan kärjessä olivat keinut, oleilu puiden siimeksessä, kiipeilytelineet sekä kasvillisuuden ja eläimistön tarkkailu.

Leikkivälineet valitaan luonnonympäristöön sopiviksi. Teemana luonto ja paikan historia, kuten tiilitehdas ja sen inspiroimia värejä sekä materiaaleja.

Salon Taiteiden Yä-tapahtuman yhteydessä syksyllä 2025 järjestetyssä Taiteiden Yän työpajassa lapset ja perheet loivat yhdessä taiteilijoiden Andrea Vannucchin ja Tea Tikan kanssa mielikuvituksellisia olentoja luonnonmateriaaleista. Työpajassa syntyneet 52 teosta tukevat uusien leikkipaikkojen suunnittelua ja rakentamista, ja samalla ne nostavat esiin lasten näkemyksiä osana Asuntomessut Salo 2028 -projektia.

<https://tiedotteet.salo.fi/olikkalan-puistojen-leikkipaikkauudistukset-saavat-inspiraatiota-salolaisilta-asukkailta-ja-lapsilta/>

9.7 Hulevedet

Tiilitehtaanpuisto nykyisten viljelypalstojen kohdalla on Suomen Ympäristökeskuksen julkaiseman Yleispiirteisen hulevesitulvakartan 2024 mukaan tulvareitti. Kerran sadassa vuodessa toistuvalla sadetapahtumalla (1/100a) 52 mm/h ja tätä vielä harvinaisemmalla sadetapahtumalla 80 mm/h, keskeltä Tiilitehtaanpuistoa kulkisi nykyisiä maastonmuotojen mukaillen luonnollinen tulvareitti. SYKE:n kartta ei sovellu rakennuskohtaiseen tarkasteluun ja saattaa sisältää merkittäviä virheitä, mutta näyttää suuntaa-antavasti, miltä alueelta hulevettä kertyy ja mihin vedet tulvatilanteessa kulkeutuisivat: <https://syke.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=aa63362413914688b20b29b98f14f456>

Tulvareitti on tärkeää pitää maastonmuotoilun, rakenteiden jne. kannalta jatkossakin sellaisena, että se poikkeuksellisen tulvan sattuessa tulvareittinä toimii.

Tiilitehtaanpuistoon suunnitellaan hulevesien viivytykseen sopiva hulevesiaihe tai kausikosteikko yksityiskohtaisemman suunnittelun yhteydessä. Kasvillisuuden tulee olla monimuotoista ja kestää sekä kosteita että kuivia olosuhteita. Kuivaan aikaan hulevesiaihe/kausikosteikko voi toimia oleskelualueena.

Hulevesisuunnittelu ja sen toteuttaminen saattaa vaatia jo mitoituksensa puolesta erillisen hulevesisuunnitelman tilaamista. Vesi ei tunne suunnittelualueiden rajoja, joten laajemmalle alueelle teetettävällä hulevesiselvityksellä ja -suunnitelmalla on hyötynsä. Kokonaisvaltaisempi suunnittelu mahdollistaa myös hajautettua hulevesien viivytystä laajemmalle alueelle, osana perinteistä ns. putkikuivautusta. Luontopohjaisia ratkaisuja voidaan toteuttaa niissä kohdin, joissa tilaa on riittävästi, vaikka se haasteellista onkin. Hulevesien viivyttäminen ennen niiden päätymistä Salonsaloon vähentää paitsi veden määrää ja sitä kautta pienentäisi eroosiota, myös parantaa huleveden laatua.

Hulevesikaivojen ympäriltä eroosiokohdat korjataan. Suunnittelualueen pohjoisosassa, jokirannassa aivan uoman tuntumassa laajemman eroosioaurion annetaan olla sellaisenaan mikäli mahdollista. Salonsaloon rantatörmät ovat luonnostaan sortumaherkkiä.

9.8 Taide

Yhteistyössä kaupungin kuvataideasioista vastaavan taidemuseon kanssa on keskusteltu taiteen sijoittumisesta ja roolista myös Ollikkalan ranta-alueen puistoihin. Julkisen taiteen näkymistä Salonsaloon kaupungissa on tarkoitus tulevaisuudessa

kasvattaa, julkinen taide luo omaleimaisuutta ja viihtyvyyttä kaupungin eri alueille. Kuvataiteen keinoin voidaan luoda kiinnostavia, mutta myös turvallisia ympäristöjä asukkaille ja käyttäjille.

Asukaskyselyn kysymyksissä oli osuus kuvataiteen mahdollisesta sijoittumisesta tulevaisuuden Ollikkalaan. Vastauksista nousi esiin maiseman ja ympäröivän luonnon merkitys asukkaille: joki koettiin tärkeänä ja näkymien joelle toivottiin säilyvän. Luontoarvot korostuvat, joskin vastauksista löytyi kaksi näkökulmaa: siistitty, rakennettu jokimaisema vs. runsas ja luonnollinen biodiversiteetti asetui rannan. Myös taiteen sisältöjen osalta asukaskyselyssä nousi esille luonto, paikallinen rikas historia, ilo ja positiivisuus.

Ollikkalan rannan puistojen taidetta määrittelevät mm. seuraavat reunaehdot:

- tuotannossa noudatetaan Salonsaloon kaupungin julkisen taiteen hankintaprosessia
- tuotanto toteutuu yhteistyössä kulttuuripalvelujen/taidemuseon ja taiteilijan/taiteilijoiden kanssa
- huomioidaan alueen haastavat maaperäolosuhteet
- taideprojekteissa huomioidaan alueen ekosysteemit, asukkaat ja kestävä kehityksen periaatteet
- on huomioitava, että ilkeiden mahdollisuus alueella on olemassa

Julaiseen tilaan tuotetun kuvataiteen hankinnassa on lisäksi otettava huomioon teoksen huoltosuunnitelma ja mahdollinen elinkaari.

10. Jatkosuunnittelu ja aika- taulu

Puistoyleissuunnitelman luonnosvaihe on ollut nähtävillä ja asukaskyselyyn on voinut vastata 18.6 – 7.7.2025.

Puistoyleissuunnitelman luonnokseen on tehty muutokset ja korjaukset kommenttien perusteella ja suunnitelma tulee uudelleen nähtäville syksyllä 2025. Käsittely on syksyllä, alkaen teknisestä lautakunnasta. Tavoitteena on saada puistoyleissuunnitelma valmiiksi vuoden 2025 aikana. Tämän jälkeen alkaa yksityiskohtaisempi suunnittelu ja toteutus.

Laatinut:

Kaavoitusarkkitehti Elisa Tegel/Maankäyttöpalvelut

Tiilitehtaanpuiston luonnosvaihtoehtojen osalta, luonnosvaihtoehtojen synteesi suunnitelmaksi sekä havainnekuvat: Kaavasuunnittelija Pekka Halme/Maankäyttöpalvelut

Tiilitehtaanpuiston luonnosvaihtoehtojen osalta myös: Yleiskaavasuunnittelija Pia Laulumaa

Yhteistyössä:

Infrapalvelut

Kulttuuripalvelut

Liikuntapalvelut

Ympäristönsuojelu

Merkkien selitys

- niitty
- kukkaniitty
- rantaniitty
- nummi
- maisemapelto
- oleva kasvillisuus,
- hoidon tavoitteena
- jokirannan luonnon monimuotoisuus
- asfaltti
- kituhka
- maatiili/kiveys
- hake
- uudistettava leikkipaikka,
- toteussuunnitelman mukaan
- ulkoliikuntaväline
- hulevesipainanne/kausikosteikko
- kosteikkokasvillisuus
- monilajiset perennaistutukset
- maatukit
- piknikpöytä ja -penkit

- istutettava lehtipuu
- istutettava pikkupuu/iso pensas
- istutettava kirsikkapuu
- istutettava pensas/pensasaita
- oleva lehtipuu
- oleva havupuu
- oleva pensas/kasvillisuusalue
- jätetään kehittämään tiheiköksi ja/tai istutetaan lisää luonnonmukaista rantapuustoa
- poistettava puu*
- reitti
- polku
- valaisin
- penkki
- roskakori (sin=oleva, pun=uus)
- tärkeä näkymä
- suunnittelualan raja

* hopeapajujen rivi on tässä esitetty uusittaviksi kokonaan, niitä ei ole erikseen merkitty

Alueella on hulevesien hallinnan tarve. Suunnittelualuetta laajemmalla alueella tulee tehdä valuma-alueiähtöinen hulevesiselvitys ja -suunnitelma.

PALOMETSÄ 8

Merkkien selitys

- niitty
- kukkaniitty
- rantaniitty
- nurmi
- maisemapelto
- oleva kasvillisuus, hoidon tavoitteena jokirannan luonnon monimuotoisuus
- asfaltti
- kivituhka
- maatiili/kiveys
- hake
- uudistettava leikkipaikka, toteussuunnitelman mukaan
- ulkoilukuntaväline
- hulevesipainanne/kausikosteikko
- kosteikkokasvillisuus
- monilajiset perennaistutukset
- maatukit
- piknikpöytä ja -penkit

- istutettava lehtipuu
- istutettava pikkupu/iso pensas
- istutettava kirsikkapuu
- istutettava pensas/pensasaita
- oleva lehtipuu
- oleva havupuu
- oleva pensas/kasvillisuusalue
- jätetään kehittymään tiheiköksi ja/tai istutetaan lisää luonnonmukaista rantapuustoa
- poistettava puu*
- reitti
- polku
- valaisin
- penkki
- roskakori (sin=oleva, pun=uus)
- tärkeä näkymä
- suunnittelualan raja

* hopeapajujen rivi on tässä esitetty uusittaviksi kokonaan, niitä ei ole erikseen merkitty

Alueella on hulevesien hallinnan tarve. Suunnittelualuetta laajemmalla alueella tulee tehdä valuma-alueiltoinen hulevesiselvitys ja -suunnitelma.

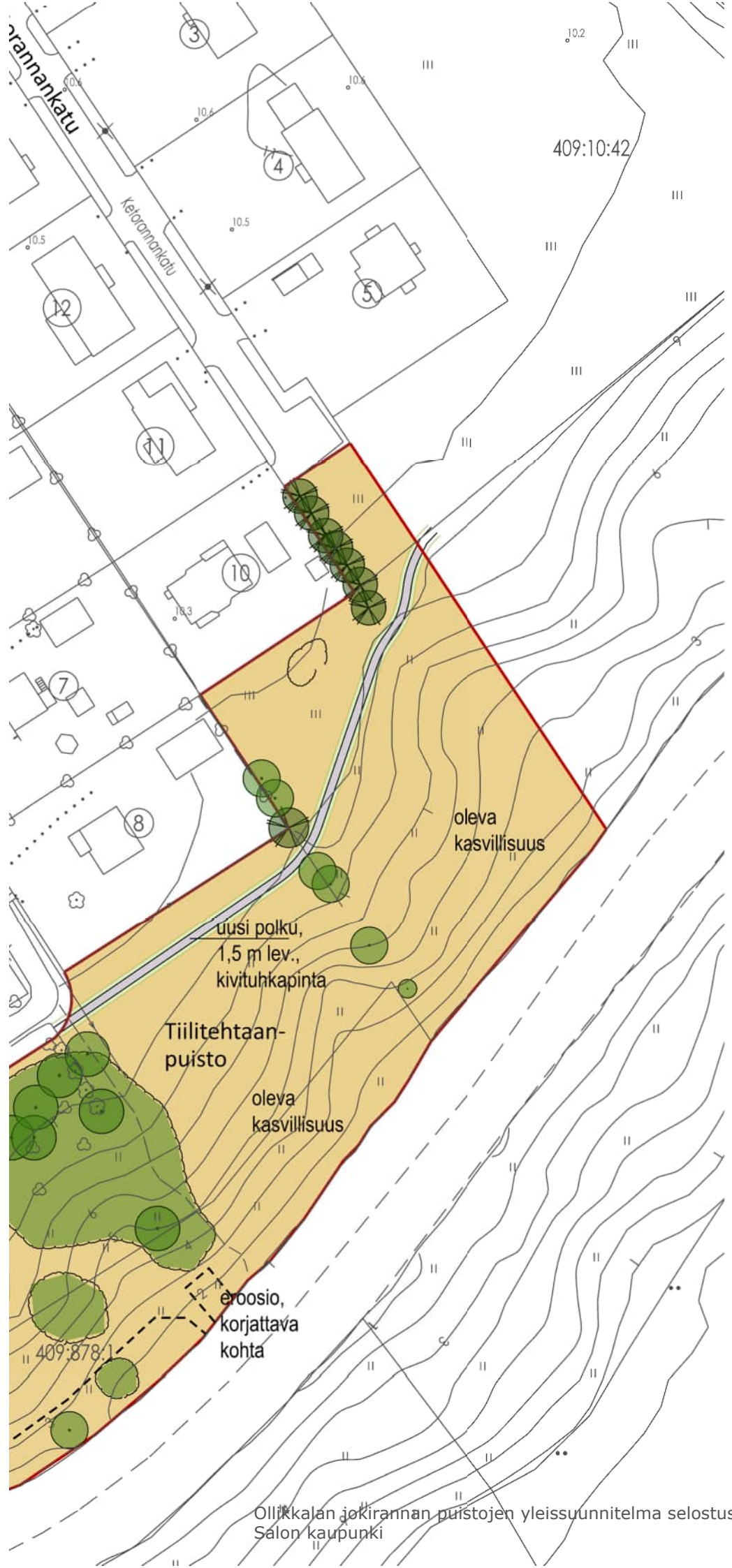
Merkkien selitys

	niitty		istutettava lehtipuu
	kukkaniitty		istutettava pikkupu/iso pensas
	rantaniitty		istutettava kirsikkapuu
	nummi		istutettava pensas/pensasaita
	maisemapelto		oleva lehtipuu
	oleva kasvillisuus,		oleva havupuu
	hoidon tavoitteena		oleva pensas/kasvillisuusalue
	jokirannan luonnon monimuotoisuus		jätetään kehittämään tiheäksi ja/tai istutetaan lisää luonnonmukaista rantapuustoa
	asfaltti		poistettava puu*
	kituhka		reitti
	maatiili/kiveys		valaisin
	hake		penkki
	uudistettava leikkipaikka, toteutussuunnitelman mukaan		roskakori (sin=oleva, pun=uus)
	ulkoliikuntaväline		tärkeä näkymä
	hulevesipainanne/kausikosteikko		suunnittelun alueen raja
	kosteikkokasvillisuus		
	monilajiset perennaistutukset		
	maatukit		
	piknikpöytä ja -penkit		

* hopeapajujen rivi on tässä esitetty uusittaviksi kokonaan, niitä ei ole erikseen merkitty

Alueella on hulevesien hallinnan tarve. Suunnittelualuetta laajemmalla alueella tulee tehdä valuma-alueiltoinen hulevesiselvitys ja -suunnitelma.

Merkkien selitys

- niitty
- kukkaniitty
- rantaniitty
- nurmi
- maisemapelto
- oleva kasvillisuus, hoidon tavoitteena jokirannan luonnon monimuotoisuus
- asfaltti
- kivituhka
- maatiili/kiveys
- hake
- uudistettava leikkipaikka, toteutussuunnitelman mukaan
- ulkoliikuntaväline
- hulevesipainanne/kausikosteikko
- kosteikkokasvillisuus
- monilajiset perennaistutukset
- maatukit
- piknikpöytä ja -penkit

- istutettava lehtipuu
- istutettava pikkupuu/iso pensas
- istutettava kirsikkapuu
- istutettava pensas/pensasaita
- oleva lehtipuu
- oleva havupuu
- oleva pensas/kasvillisuusalue
- jätetään kehittymään tiheiköksi ja/tai istutetaan lisää luonnonmukaista rantapuustoa
- poistettava puu*
- reitti
- polku
- valaisin
- penkki
- roskakori (sin=oleva, pun=uusi)
- tärkeä näkymä
- suunnittelualueen raja

* hopeapajujen rivi on tässä esitetty uusittaviksi kokonaan, niitä ei ole erikseen merkitty

Alueella on hulevesien hallinnan tarve. Suunnittelualueetta laajemmalla alueella tulee tehdä valuma-alueelähtöinen hulevesiselvitys ja -suunnitelma.

Niityt edistävät luonnon monimuotoisuutta.
Kuva: Tuuli Ylikotila

Esimerkkejä luonnonmukaisesta leikkivälineiden tyylistä uudistettavalle Tiilitehtaanpuiston leikki-alueelle.

Esimerkki dynamisesta perennaistutuksesta, Kannelmäki. Kuva: Satu Tegel

Maisemapelto.

Poistettavia hopeapajun runkoja voidaan mahdollisuuksien mukaan käyttää maatukkeina.

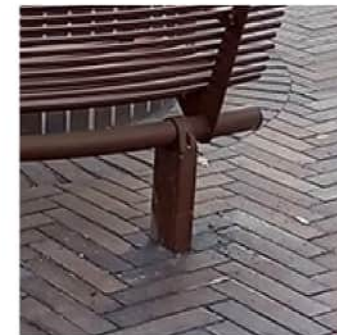
Esimerkki kaiken ikäisille soveltuvasta kehonpaino- ja ulkokuntovälineestä, Lappset.

Penkki Euroform Contour, metalli

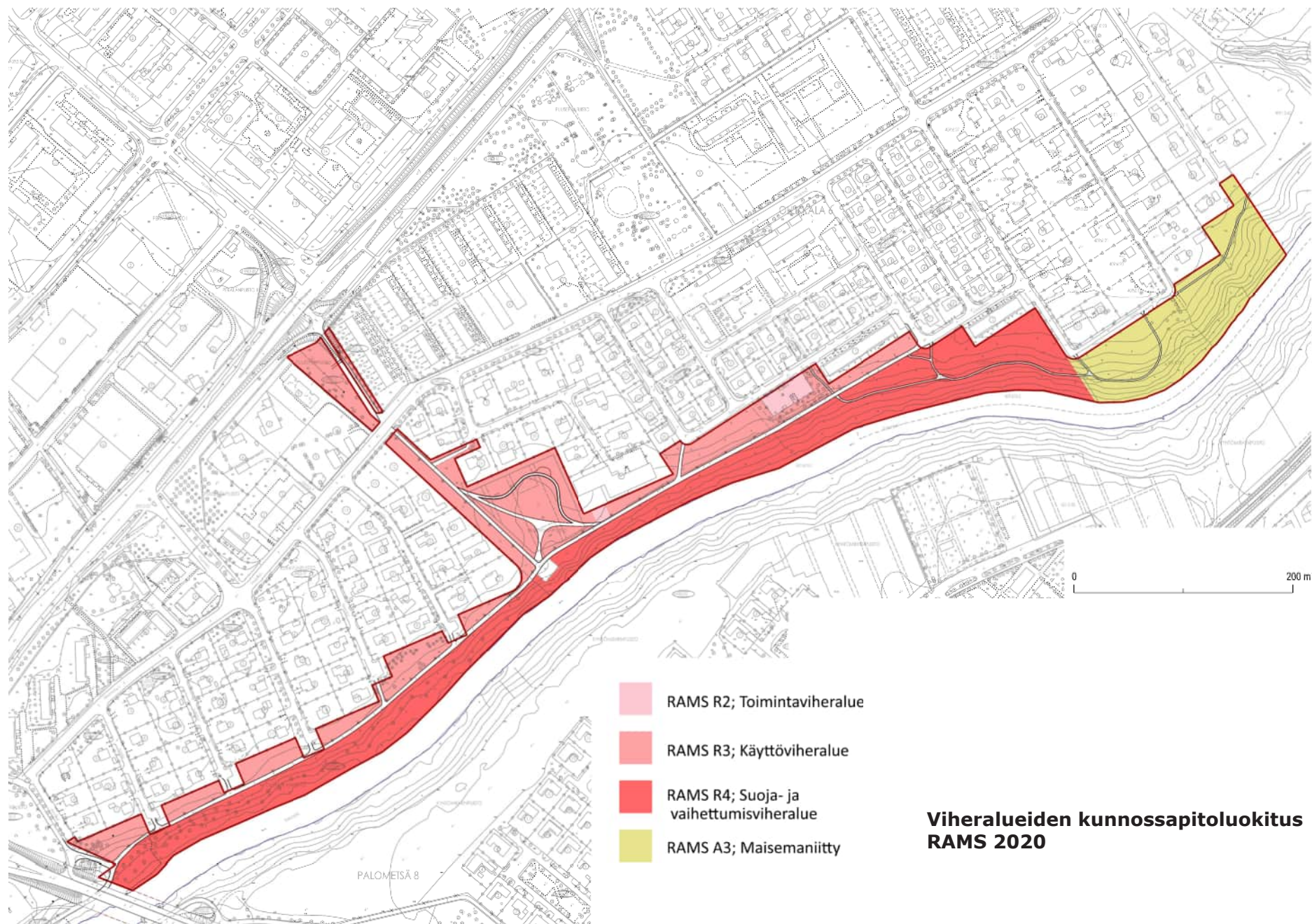
Puistojen kasvillisuudessa kiinnitetään huomiota luonnonmukaisuuteen sekä alueelle tyypilliseen, 1950-70-lukujen kasvillisuuteen, näkömaiden säilyttämiseen sekä monilajisuuteen.

Kuva: © Sami Perttilä

Esimerkkikuvat ylhäältä alas: maatiili kuvastaa paikan historiaa, alhaalla ehdotus kaarevasta penkistä oleskelualueelle.

Mikä on RAMS?

Viheralueiden kunnossapitoluokitus eli RAMS-luokitus: Suomessa viheralueiden kunnossapito perustuu sekä julkisilla että yksityisillä alueilla yleisesti käytössä olevaan Viheralueiden kunnossapitoluokitukseen sekä luokitusta täydentäviin yleisiin kunnossapidon laatuvaatimuksiin ja työselostuksiin. Kunnossapitoluokka kuvaa viheralueen yleisilmettä, käyttöä ja kunnossapidon laatutasoa. Kunnossapitoluokitus sisältää hoidon lisäksi tavoitteet kunnossapitohankkeen tilaamiselle, suunnittelulle, valvonnalle ja omaisuudenhallinnalle sekä laatua ylläpitävälle korjaustyölle ja käyttöjärjestelmien hoidolle ja käytölle. Koko kuntaa kattavan viheralueverkoston ja yksittäisten viheralueiden kunnossapitoluokituksen laatimiseen saa ohjeita Viheralueiden kunnossapitoluokitus RAMS 2020 -julkaisusta (Viherympäristöliitto ry:n julkaisu 67, 2020).

Luokitus sisältää seuraavat pääluokat:

- R Rakennetut viheralueet
- A Avoimet viheralueet
- M Metsät
- S Suojelualueet

Pääluokat on jaoteltu alaluokkiin.

Havainnekuva näköalatasanne joelle.

Havainnekuva Tiilitehtaanpuistosta.

Lähteet

Asukaskyselyn tulokset Ollikkalan jokirannan puistojen yleissuunnittelua varten-raportti.
Salon kaupunki/Maankäyttöpalvelut.

Asuntomessut:
www.salo.fi/asuntomessut/

Grønningen-Bispeparken
<https://landezine.com/gronningen-bispeparken-by-sla/>

Halikonlahti-hanke, Destia ja Salon kaupunki:
www.salo.fi/asuminen-ja-ymparisto/ymparisto-ja-luonto/hankkeet/halikonlahti-2024-2025-selvityshanke

<https://ilmasto.hel.fi/sopeutuminen/nurmikot-muuntuvat-asukkaiden-toiveista-niityiksi-luonnonmukainen-kasvillisuus-imee-vetta-ja-lisaa-monimuotoisuutta/>

Kaveri-hanke, Destia ja Salon kaupunki:
www.salo.fi/asuminen-ja-ymparisto/ymparisto-ja-luonto/ilmasto-ja-ymparistoohjelma/kaveri-hanke/

Kulttuurihistoriallisesti arvokas tie, Hiidentie:
www.rky.fi/read/asp/r_kohde_det.aspx?-KOHDE_ID=4941)

Kulttuuriympäristön palveluikkuna.Museovirasto:
www.kyppi.fi

Luonnonkasvit ja biohiili hulevesien hallinnassa.
Loppuraportti hankkeesta Hulevesialueiden kasvit ja kasvualustat 2015–2019. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 44/2019
Sirkka Juhanoja & Eeva-Maria Tuhkanen (toim.)

Maisema-arkkitehtuurisivusto:
www.landezine.com

Maisemahistoriakartat:
karttapalvelu.lounaistieto.fi

Ollikkalan puistojen leikkipaikkauudistukset tiedote:
<https://tiedotteet.salo.fi/ollikkalan-puistojen-leikkipaikkauudistukset-saavat-inspiraatiota-salolaisilta-asukkailta-ja-lapsilta/>

Ollikkalan puutarha-alueen historia. Salon kaupunki.

Päätöksentekijän opas viheralueiden kunnossapitoluokitukseen:
https://www.vyl.fi/hallinta/wp-content/uploads/2025/01/vyl_rams_paatöksentekijanopas_web.pdf

ww.paikkatietoikkuna.fi

Salon hulevesiohjelma 2017

Salon karttapalvelu:
<https://kartta.salo.fi/ims>
www.kohteet.visitsalo.fi/ollikkalan-koulun-lahiliikuntapaikka/

Salon kaupungin paikkatietojärjestelmä,
Trimble Locus Cloud

Salon maisemaselvitys. MA-arkkitehdit 2004.

Salon kaupunki.

Salon seudun sanomat 23.05.2004

Satakieli:
www.luontoportti.fi

Tynnyripuisto Designed by Loci
<https://landezine.com/tynnyripuisto-by-loci/>

Ulkovalaistuksen yleissuunnitelma Salonjoen ranta-alueelle ja keskustaan 2025. WSP.

Vanhat kartat:
www.vanhatkartat.fi
Vantaan kaupunki, www.vantaa.fi/fi/ymparisto-ja-luonto/elaimet/kesalampaat

Varsinais-Suomi, Valtakunnallisesti arvokkaat
maisema-alueet VAMA 2021, Ympäristöministeriö,
SYKE

Viheralueiden kunnossapitoluokitus RAMS 2020.
Toim. Hanna Tajakka. Viherympäristöliiton julkaisu nro 67

Viljelypalstat:
www.tiedotteet.salo.fi/wp-content/uploads/sites/4/2025/04/Ollikkalan-tiedote.pdf

www.vyl.fi

Yleispiirteinen hulevesitulvakartta 2024, SYKE:
<https://syke.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=aa63362413914688b20b29b98f14f456>

<https://www.ymparisto.fi/fi/luonto-vesistot-ja-meri/luonnon-monimuotoisuus/luontotyyppien-monimuotoisuus/luontotyyppien-uhanalaisuus/perinnebiotoopit>